

બ અથને તઆલા.

મીલાદે રસુલ, ❀

ઉર્ફ

❀ આગે રસુલ.

ખનાવનાર,
મીર સૈયદ અલી કાદરી.

❀❀❀
છપાવી પ્રસિદ્ધ કરનાર,
સૈયદ ખનુમીયાં બીન સૈયદ
અમીરમીયાં કાદરીની કુંપની.

— ❀❀❀ —
(આ પુસ્તક સને ૧૮૬૭, નારપ, માં એક્ટ મુજબ રજિસ્ટર્ડ કરાવી છે,
માટે ખાલેકની રગ્ન સોવાય ઓછાં છાપવી અગર
છપાવવી નહીં.)

સુરત.

“ દેશી મિત્ર ” એનજન પ્રીન્ટીંગ પ્રેસમાં
મગનલાલ કીકાલાદએ છાપી.

સને ૧૩૨૬, હીજરી.

સને ૧૯૦૮ દરવી.

કીંમત રૂ. ૦—૫—૦

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[ગુજરાતી કૉપીરાઈટ વિભાગ]

અનુક્રમાંક ૨૦૬૯ વર્ગીક

પુસ્તકનું નામ મીલાદે રશૂલ

વિષય ૪૪૬૮: ૬૨, ૪૬૮

વેંગળરે આખરીજ જમાન હજરત મોહંમદ સલ, ની મહરીબે મી-
લાદની ફઝીલત અને ખુબુર્ગી તથા તેના ફાયદા બેશુમાર છે, અને હજરત
ની ઉપર પોતાનાં માલ અને જાનથી રીદા થનારાઓ, હર હમેશ મૈલુદે
શરીફ કરતા રહેછે. પરંતુ મૈલુદે શરીરફની કિતાબો ઘણી ખરી ઉરદુમાં
હોવાથી, ફક્ત ગુજરાતીજ જાણનારા બાઇઓ મૈલુદ શરીફ પઢવાથી બેન-
સીય રહેછે, અને તેથી ગુજરાતીમાં એવી કીતાબની ઘણી જરૂર હોવાથી
તથા કેટલાક બાઇઓની માંગણી ઉપરથી આજસુધી ગુજરાતીમાં નહીં છ-
પાએલી એવી આ કિતાબ કે એમાં મૈલુદે શરીફને લગતી ચુનંદી રીવા-
યતો અને તેને બંધ બેસતા ઉમદા મઝમુનની ગઝલો અને કસીદા દાખલ
કરવામાં આવ્યા છે. કે જેથી મૈલુદ શરીફ પઢનારાઓ તથા સાંભળનારાઓ
ખુશી થવા ઉપરાંત સવાબ હાંસેલ કરી શકશે. આ કિતાબમાં જે કાંઈ રી-
વાયતો અને કસીદા, ગઝલો દાખલ કર્યું છે, તે હમેશ મૈલુદ શરીફમાં પઢ-
વામાં આવે છે. અને એનો મને જાતી અનુભવ છે. તેથી હોંમતથી કહી
શકું છું, કે આગળ ગુજરાતીમાં એવી એક પણ કિતાબ છપાઇ નથી.
અને જેવી રીતે મારી બીજી કિતાબોની હજારો નકલો ખપી ગઈ
છે, અને મુસલમાન બાઇઓએ મારી કદર કીધી છે, તેજ પ્રમાણે આ
કિતાબ પણ દીનદાર બાઇઓને પસંદ આવશેજ, એમ મને પુરતી
ખાતરી છે. જણાવવાને ઘણીજ ખુશાલી પેદા થાય છે. કે

આ કિતાબની પેહલી આવૃત્તિની બધી નકલો ખપી જવાથી,
અને ધરાકોની માંગણી ચાલુ હોવાથી, એમાં કેટલોક સુધારો
વધારો કરી બીજી વખત છપાવી છે.

“હદીયતુલ મુસ્લેમીન” નામની મારી કિતાબની આજ સુધીમાં બાર
હજાર નકલો બહાર પડી ચુકી છે. એ સિવાય ‘તજકેરતુલ અબીયા’ અને
અહમદી મહાદેવ, વીગેરે કિતાબોની પણ હજારો નકલો ખપી ચુકી છે.

અને તે કિતાબો મારા માનવંત ધરાકો ધણું શોકથી ખરીદ કરેછે, અને પોતાનાં દોસ્ત આશનાઓને પણ અપાવે છે. મને આજસુધી મારા ધરાકો તરફથી આસરો મલતો રહ્યો છે, તે સઘલાનો દિલોગ્ગનથી આ ઠે-કાણે આમાર માનુંછું, અને ખુદા પાસે દુઆ માગુંછું કે તે સઘલાને ખુશી અને સુખી રાખે, આમીન સુમ્મા આમીન.

આ કિતાબમાં તેમજ મારી બીજી કિતાબોમાં કેટલીક ટુંકી નીશાનીઓ વપરાયલી છે. તેની સમજ નીચે મુજબ છે.

સલ—સલ લલાહો અલયહે વસલ્લમ.

રદી—રદી અલાહો અનહો.

અલે,—અલયહીસ સલામ.

રહ,—રહમતુલ્લાહો અલે.

આ રિસાલામાં કોઇને કંઇ ખતા નજર આવે, તો તે માટે દર ગુજર કરશો, એવી હિમેદ છે.

લી. દુઆગો.

મુ. બીલીઓમા.

દગડી રદીટ.

}

મીર સયદઅલી કાદરી.

મીલાહે રસુલ, ઉર્ફે બાગે રસુલ.

બિસમિલ્લા હિર રહમા નિર રહીમ.

હજારોં એહસાન ખાલીકે કૌનો મકાનકે કે જીસને નુરે ઇમાનસે દીએ
મોમેનીનકો મુનવ્વર ફરમાયા, ઝોર એક લફઝે કુનસે તમામ મવજુદાતકો
આલમે જુહુરમેં લાયા, કામતે ઇનસાનકો ખીલઅતે જેઆયે વ લ કદ કદ
રમના બની આદમા સે આરાસ્તા કીયા, જઆને ખલાયેકકો ખલ કલ
ઇનસાના અદ્દ મહુલ બયાન સે નુકતે દીલ આવેજ બખશા. તેરાહ
લીલોંકી હિદાયતકે વાસ્તે અબિયાકે હાથમેં ચીરાગ રાહનુમાઇકા દીયા. ઝોર
શમએ જમાલે મોહમદીસે કુલ આલમકો રૌશન કીયા, અગર આફરી
નશ ઉસ મહબુબે આલમકી નમઝુર ફરમાતા, તો આલમ આલમે જુહુર-
મેં નઆતા, ઇસી વાસ્તે પેહલે ઉસ જનાબકે કામતે યકતા પર લવલાક
લમા ખલકતુલ અફલાક કા ખીલઅતે જેઆ પેહનાયા, બાદ ઉસકે કુલ
મૌવુદાતકો આલમે જુહુરમેં લાયા.

રૂખાઇ.

વાહ વાહ કયસા ખુદા કયસા ખુદા રખ્ખુલ ઉલા,
જીસને લફઝે કુનસે આપને દોસ્તકો પયદા કીયા-
અરશો કુરશી લોહપર નામ ઉસકા લીખ્યા મુસતદા,
શીર કીયા ઉસ માહકો શમસુદદોહા બદરદુબ.
માહકી સોહબતકે કાબિલ કરદીયે અખતરબી ચાર,
યાની ખુબકરો ઉમર ઉસમાનો હૈદર ચાર ચાર.

પસ દેહાત તેયેખાત ઉસ જાતે સીકાત અશરફે બરીયાતપર બેજના
 આહીયે, કયસા રસુલ નખીયે મકયુલ, સૈયદે પાક સાહેબે લવ્લાક, શહનશાહે
 બેપરવા. બેહતરીને આલમ બર ગુજદા, નોએ બની આદમ, સરે હલકયે
 અબ્વલીન, ખાતીમે મુરસલીન, શરીઉલ મુજનખીન, વમા અરસલનાકા
 કલ્લા રહમતલ લીલ આલમીન, મહયુબે રહમાં, મતલુબે યજદાં. મોઅજ્જ
 તુમાયે શકકુલ કમર, આબેર અફઝયે ધન્ના આતયના કલ કવસર. જ-
 માલે યુસુફ મીસરે મહયુબી. કમાલે મરતબયે ખુબી, મસનદનશીને મકાને
 કાળા કવસેને અવ અદના, ખાકાન દીવાન ઇજ્જ યગશા, સુલતાને માન્નગલ
 બસરા વમા તગા, ખુલખુલે ગુલીસ્તાને અહદીયત, તુતીયે શકરસ્તાને સમ-
 દીયત, શમસુદદોહા બદરદુગ્મ, તુરે ખુદા, અલમલ હુદા, રાહતુમાયે અત-
 કીયાયે અંખીયા. પેશવાયે અવલીયા, સૈયેદુલ અસરીયા, મહયુબે કીખીયા,
 આદમઃ મુજતબા, મોહમ્મદ મુસતફા; સલલલ્લાહો અલયહે વસલ્લમ.

કસીદા.

અબ્વલ સુનાઉ હમ્દ મેં બારે ધલાહકી,
 ઓર બાદ ઉસકે નાઅત રીસાલત પનાહકી.
 મેઅરાજકી શય મુમલીયા શૌકસે કદમ,
 દેખા બે શાન અર્શને ઉસ આલી ગહકી.
 મહવશ કુઝ હે જરસે વોહ ઇકસીરસે સીવા,
 વલ્લાહ ખાક કુયે રીસાલત પનાહકી.
 પડતા અગર ન અકસ રૂબે શાહે અંખીયા,
 હોતી તજલ્લી શીર ન કબી મેહરો માહકી.
 ગર દેખતી ઝલીખા જમાલે મોહમ્મદી,
 ખાહાં નહોતી લુલેસે કીનઆંકે માહકી.

હયબતકે મારે કાંપ ગયે હામેશાંને અર્શ,
હીજરે રસુલે પાકમેં મેને જો આહ કી
ખાકાન જો ગદાયે મોહમ્મદકી શાનહે,
ધજ્જત નહોગી અયસી કીસી બાદશાહકી.

ફઝાયેલે દુર્રહે શરીફ.

જનના ચાહીયે કે, ફઝાયેલ દુર્રહે શરીફ કે બહોત હેં. યુનાંચે ખુદાયે ફરીમ અપને કલામેં પાકમેં ધરશાહ ફરમાતા હે, કે ઈન નટલાહા વ મલા ય કે ત હુ યસલ્લુના અલન નખી, યા ઐયોહલ લગના આ મનુ સલ્લુ અલયહે વસલ્લેમુ તસલીમા. યાને અટલાહ તઆલા ધરશાહ ફરમાતા હે, કે મેં સાથ ગીરોહે ફિરિસ્તોંકે દુર્રહે બેજતાહું અપને મહયુબ મોહમ્મદ સલ, પર, તો અય ઇમાન વાલો તુમબી દુર્રહે બેજો ઉપર મેરે મહયુબકે, પસ હમકો લાગમ હે, કે અયસે હખીય પર દુર્રહે શરીફ પરહેં.

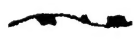
કસીદા.

ફેલી ગુલે વહદતકી બુ સલ્લુ અલહયે વસલ્લેમુ,
આતાહે યહાં એક ગુંચા ર સલ્લુ અલહયે વસલ્લેમુ.
ગુનચે ચમતમેં સુ બસુ શબનુમસે કરકરકે તુઝ,
લાયે થે લખપે ગુરતગુ સલ્લુ અલહયે વસલ્લેમુ.
બાગે જહાંકી હર કલી બસ ખીલખીલાકર હંસ પડો,
યું કુતકર કેહને લગી સલ્લુ અલહયે વસલ્લેમુ.
ગુલબારમેં બાદે સખા ડુલોંસે કપડોંકો બસા,
પરહતીથી નાચતે મુસતફા સલ્લુ અલહયે વસલ્લેમુ.

કેવડા ગુલાબો કેતકી એક સીમ્ત થી જવહી ખડી,
 સેવતી વ શબ્દુ કેહતીથી સદ્ગુ અલયહે વસલ્લેમુ.
 પુલીથી નસરીં નસતરન ઓર યાસમીનો યાસમન,
 સોસન હુધ યુ' નાઅરાજન સદ્ગુ અલયહે વસલ્લેમુ.
 શમશાદ હોકર મહવેકદ કેહતા કે અય બા મીમ અહદ,
 તુજપર દુરદે બે અદદ સદ્ગુ અલયહે વસલ્લેમુ.
 બાગોંમે' ને અશનર થે તાઝીમકો થે સખ ખડે,
 થે વજદમે' સખ જુમતે સદ્ગુ અલયહે વસલ્લેમુ.
 સખજકા થા ફરશે જમીં ઉસપર જડેથે દુરરે સમીં,
 આતાહે આજ એક નાજનીં સદ્ગુ અલયહે વસલ્લેમુ.
 કુમરી હરએક દીલશાદ થી લખપે મુખારક બાદથી.
 મરવો સહીકી યાદથી સદ્ગુ અલયહે વસલ્લેમુ.
 હર તુતીયે શીરીં જળાં શીરતીહે હરસુ શાદમાં,
 થી હર રવેશ નગમાં કુનાં સદ્ગુ અલયહે વસલ્લેમુ.
 થે મહશીલે મીલાદ હે વકતે મુખારક બાદહે,
 પરહલો કે જસકો યાદ હે સદ્ગુ અલયહે વસલ્લેમુ.
 સલ્લે અલા સલ્લે અલા આતાહે મહબુબે ખુદા,
 હાફેઝ તુ કેહ સુખહો મસા સદ્ગુ અલયહે વસલ્લેમુ.

રિવાયત--હે. કે આં હજરત સલ, ને ફરમાયા, કે જો કોઈ મુજપર
 એકબાર દુરદ લેજતાહે, ખુદા ઊસપર દસબાર રહમત લેજતાહે, ઓર જો
 મુજપર દસ મરતબે દુરદ લેજતાહે, ખુદા ઉસપર સો મરતબે રહમત લે-
 જતાહે, ઓર જો મુજપર સો મરતબે દુરદ લેજતાહે, ખુદા ઉસપર હજાર
 મરતબે રહમત લેજતાહે, એક રિવાયતમે' અયસા આયા હે, કે જો કોઈ
 મુસલમાન સદક દીલસે રજુકુદ્દા સલ, પર દુરદ લેજતાહે, ઉસકો નીકા-
 કસે નગ્નત, ઓર જહન્નમકી આતશસે આગદી હાસીલ હોતીહે, ઓર
 શહીદોંકે સાથ જન્નતમે' રહેતેકો મુકામ મીલતાહે, હજરતને ફરમાયા, કે

તુમ મુજ પર હર શમે જુમ આકો ઓર હર યૌમલ જુમ આકો અકસર
 દુરદ ભેળ કરો, કયુંકે પેહલે તુમકો કપરમે ઇસી બતકા સવાલ હોગા,
 યાને ફિરિસ્તે પુછેગે, તુમને મોહમદર રસુલુલ્લા સલ્લ, કી કયા ખીદમત
 કી, કયા ઉન્હોંકા હુકમ માના, ઓર કયા દુરદકા તોહકા ઉન્હોંકી જનાબમે
 ભેળ, ઓર હજરતને ફરમાયા, કે જસને મુજ પર દુરદ ભેળના લુલા,
 ઉસને જન્નતકા રાસતા લુલા, ઓર હજરતને ફરમાયા, કે જાજ તુમ મુજ
 પર દુરદ પરહો, તો ખુલંદ આવાજસે પરહો, કે તુમ જહાં હો વહાંસે વોહ
 દુરદ મેરે નજદીક પહોંચતા હે, ઓર મેં સુનતા હું, હજરત અબુખકર
 સીદીક રહી, સે રિવાયત હે, કે તહકીક સલાત યાને દુરદ ગુનાહોંકા મીટા
 દેતાહ, જસ તરેહકે કંડા પાની આતશકો સર્દ કરતાહે. ઓર સલામ ભેળ
 નેકા સવાબ એક ગુલામ આબ્નદ કરનેસેબી જ્યાદા હે, ઓર દુરદમે સલાત
 વ સલામ દાખીલ હેં.

કસીદા.

પરહો સલ્લવાત જકરે અહમદે મુખતાર હોતાહે,
 સરાપા ગોશ હોગવો બયાને યાર હોતાહે.
 ઝુલુરે જતે પાકે અહમદે મુખતાર હોતાહે,
 અહદકા મીમકે પરદેમે અબ હજહાર હોતાહે.
 દુરે મકસુદ બરસો દામને ઉમ્મીદ ફેલાઓ,
 કુશાદા અબ દુરે ગંજનયે ઇસરાર હોતાહે.
 મલક હુરો પરી જન્નો બશર આતેહે સુનનેકો,
 જહાં જકરે જનાબે સૈયદે અબરાર હોતાહે.
 ખુદા મુજહો મસા રેહતા હે ઉસ બંદેકી ઉલશતમેં,
 હખીબે ખાલેકે અકબરસે જસકો પ્યાર હોતાહે.
 ખુદા આતાહે ખુદ હોકર ખરીદારોંકી સુરતમેં,

મેરે યુસુફકા જમ સવદા સરે બાગર હોતાહે,
 ખુદાકે વાસ્તે યારો મદીને લેચલો મુજકો,
 સુનાહે વહાં ઇલાજો આશોકે ખીમાર હોતાહે.
 રહે કુચેમેં સર ગરદાં કે હાઝીર હો તેરે દરપર,
 ગદાકે વાસ્તે કયા હુકમ અય સરકાર હોતાહે.
 મદદકા વક્ત હે આઓ નકીરેન આગયે સાહેબ,
 શહેદીં ગર્મ અમ હંગામયે તકરાર હોતાહે.
 ચલો અય આશોકાંને માઅરેફત સેરાબ હો ચલકર.
 જહાંપર સાક્ષીયે કૌસરકા અબ દરબાર હોતાહે,
 મેં સદકે આલમે રોયા મેં વોહ તશરીફ લાયેહેં,
 નીસારે દીલ હુજાં તાલે મેરા બેદાર હોતાહે.

ફઝાયેલે મીલાદ શરીફ.

અય મુસલમાનો, મીલાદ શરીફકે ફઝાયેલ ઓર ઉસકી ખુશ્ખુશી ઇસકદર હે, કે ઇમકાને બશર નહીં, કે ઉસકા અશરે અશીરબી ખ્યાન કર સકે. કયું કે વેહ વોહ મહફીલે પાક હે, કે જીસમેં ખુદ રસુલે મક-ખુલ સલ, તશરીફ લાયેહેં, ઓર ફિરિસ્તે રહમતકે ઉસકે મકાનપર નાજલ હોતેહેં, ઓર અકસર લોગાંને ઇસ મહફીલે પાકકે કરનેસે બડે બડે મરાજ તેબ પાયેહેં. ઓર ખુશ્ખુશગાંને દીનને કિતાબોંમેં ઇસ મહફીલકી બહોતસી ફઝીલતે લીખ્ખી હેં, ચુનાંચે.

રિવાયત—મૌલાના જલાલુદ્દીન મીયુતીને અપની કિતાબ જમઉલ જવામેઅમેં લીખ્ખા હે, કે શેહરે બગદાદ શરીફમેં એક સૌદાગર આશીકે બાર, અહમદ મુખતાર માઅશુકે પરવર દિગાર થા, ઇસકદર આપસે મોહબ્બત રખતાથા કે, જો કુછ ફાયેદા સૌદાગરીમેં હોતા, વોહ માલ સાલકે સાલ મેહફીલે મહબુબે જુલજલાલમેં ખર્ચ કર ડાલતા, ચુનાંચે ઉસકે મકા-

નકે કરીય યહુદી રેહતાયા, ઉસકી ખીખીને પૂછા, કે આજ મહેલ્લેમેં
 ઇસ કદર ધુમધામ ઓર ખુશી મસરરતકા કયા ખાએસ હે,

અખીયાત.

શાદી હે કીસકી કોન યે આલી સીકાત હે,
 દુલ્હેકા નામ કયા હે યે કીસકી ખરાત હે.
 ઉસકી ખુશી હે જીસકો કે સુલતાને દીં મીલા,
 મીલનેસે ઉસકે રખ્ખે જહાં આફરીં મીલા.

યહુદીને જવાબ દીયા, કે અય ખીખી કે વોહ જો ઉનકા નખી મોહું
 મદ અરખી ગુજરા હે મદીનેમેં, કીયા કરતા હે મહશીલે મીલાદ ઉનકી
 ઇસ મદીનેમેં, વેહ સુનકર વોહ સુનકર તસવ્વુર મહશીલે મીલાદકા ટરકે
 સો રહી, નાગાહ ખાખમેં દેખા, કે હુજુર પુર નુરકી સવારી ઇસ તૈયારીસે
 સૌદાગરકે મકાનકે કરીય આઇ, કે સખ અસહાય હમ રીકાખ જલુમેં ફિરિ
 શ્તે રખ્ખુલ અરખાખ, ગુલે ગીલમાં ગુલ મચાતે ઓર પરરે હુરોંકે યે ગાને
 ચલે આતે હેં.

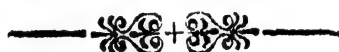

કસીદા.

શાને જનાખે સરદારે આલમ, જલવાનુમાહે શાને ખુદા હે,
 મોકા યહાં હે સલ્લે અલાકા, અય મોગીનો યે સીજદેકી જાહે.
 આઇને ખાના હર દોસરા હે, હર મેહરમેં સાફ અક્સ આપકા હે,
 સીનેમેં જીમેં દીલમેં નઝરમેં, આપહીકી સુરત જલવા નુમા હે.
 દોજખસે હમકો કયા હે ઇલાકા, તારીકીયે કબ્રસે કયાહે પરવા,
 હમ ઐકસોંકો અય શાહે અકરમ, દામન તુમહારા હાથ આ ચુકાહે.

ફિરદોસ લેકર અળ કયા કરેં હમ, કૌસરકા પાની કયુંકર પીયેં હમ,
 હે રક્ષકે જન્નત રૂયે મુબારક, કૌસરકા અશ્મા લખ આપકા હે.
 હે અહદીયત એક ખીલવત તુમહારી, હે લામકાં એક રાહે સવારી,
 નકશે કદમ હે અશ્મે દોઆલમ, કુરસી તુમહારી અરશે ઉલાહે,
 હરરોજ હે હથ હર શખ કયામત, હરએક નાલા હે સુરે મહશર,
 હમકો નહીં હે અળ તામે દુરકત, બતલાદો સુરત શીર દેર કયાહે.
 વશશમ્સ આરેઝ વલલેલ ગેસુ, જેરો જબર બત તનવીનો અળશ,
 લખ મદહે દંદાં તશદીદે મુતલક, કુરઆને નાતીક રૂખ આપકા હે,
 અય રહમદરમા ફરમાઓ શકકત હરઆન મુઝકો દીખાલાઓ સુરત,
 આજીજ ગરીબો બે દસ્તો પાહે, દરપર તુમહારે કીખલા પડાહે.

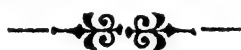
અસદમ ઉસ સાહેબે સવારીને કદમ મહફીલમેં ઉતારી, તો ફરો જમીં
 અરોં બરીં હોગયા, સારા મકાન ઉસકા મીસ્લ આફતાબકે ચમકને લગા,
 જળ મનલીસ બરખાસ્ત હુધ, તળ વોહ મહબુબે બારી લેકર અપની સ-
 વારી, મેરે મકાનકી તરફ આઇ, તો મેને આપસે પુછા.

કસીદા.

તુરે ખુદા તુ કોન હે શાહે હુદા તુ કોન હે,
 ઉકદે કુશા તુ કોન હે ખૈરલવરા તુ કોન હે.
 દેખતેહી રૂપે જખીં તડખા મેરા દીલે હુંજ,
 સખકી તાળ અળ નહીં સલ્લે અલા તુ કોન હે.
 રહબરો પેશવા કહું સરવરે દોસરા કહું,
 અહમદે પેશવા કહું મુજકો બતા તુ કોન હે.
 તુઝસે હે દીનકા શરફ છક તોર હે હર તરફ,
 કહતી હે આસીયોંકી સદ ખૈરલવરા તુ કોન હે.

સરવરે આધને દીં રહ્યરે મોઢને દી,
 ગોહરે દીને નગીને દીં સલ્લે અલા તુ કોન હે.
 તુઝસા નહીં કોઇ બશર તુરે ખુદા હે સરખસર,
 તુહી હે શાહે બહરો બર તુઝપે શીદા તુ કોન હે.
 મઝહરે બતે કીઝીયા ગોહરે તાજે અંબીયા,
 અપના જમાલે દીલરખા મુજકો દીખા તુ કોન હે.
 તેરા ખ્યાલ હે મુઝે ઇશક હે નામસે તેરે,
 હાથેમે ખસ્તા બનસે કેહદે જરા તુ કોન હે.

કે યે કોન માહે લીકા હે, ઝોર નામે મુખારક ઇનકા કયા હે, તો
 ઉઠોને ઇસતરેહ જવાબ દીયા.

કસીદા.

શમસુદ્દોહા બદરુદ્દુલ તુરલ હુદા યેહી તોં હે,
 આશીક હુવા ઇનપર ખુદા વોહ દીલરખા યેહી તો હેં.
 મસનદ નશીં દીલકા નગીં સુલતાને દીં શાહે જમીં,
 હાજત રવાયે મુસ્લમીં મુસ્કીલ કુશા યેહી તો હેં.
 આલી નસબ વાલો હસબ ઇસકા સુના તુને લકબ,
 યાને મોહમંદ મુસ્તફા વોહ મુજતબા યેહી તો હેં
 હેં અવ્વલીવ આખેરીં ઝોર વોહ શરીફલ મુજનખીં,
 વોહ રહમતુલ લીલ આલમીં અબ્રેસખા યેહી તો હેં.
 ઇસ માહકે હમ મસ્તાના હેં ઇસ રખકે હમ દીવાના હેં,
 ઇસ શમએકે પરવાના હેં વોહ પુર ઝીયા યેહી તો હેં.
 મોહરે નુખુવતકા ગોહર ખુરજે રીસાલતકા કમર,
 ખાલેકકે મંઝુરે નઝર તુરે ખુદા યેહી તો હેં

વોહ સાયથે જાતે અહદ વોહ મઝહરે તુરે સમદ,
 ફરમાં રવાએ નેકો બદ ખૈરલવરા થેહી તો હં.
 સમજા જીસે પ્યારેથે હમ ઓર જાનો જી વારેથે હમ,
 જીસ આંદકે તારેથે હમ વોહ માહ લીકા થેહી તો હં.
 શખ્તેજકી હે થે દુઆ પહોંચે મદીનેમેં ગદા,
 કેહતા હુવા સદ્સે અલા સદ્સે અલા થેહી તો હં.

યહુદનને જીસવક્તકે નામ આં હજરત સલલલાહો અલયહે વસ-
 લમકા સુના, દોડકર સલામ કીયા, ઓર યું કલામ કીયા, રૂહી શીદાકા
 યા રસુલુલ્લાહ, આપને નીહાયત શફકતસે ફરમાયા, કે લખ્ખેક અય
 લોંડી ખુદાકી, યહુદનને રોકર અર્જ કીયા, યા હખીખે ખુદા, મેરા ગેર દીન
 હે, મગર તુમ ખેશક રહમતુલ લીલઆલમીન હેં, ફરમાધયે, આજ કીસ
 તરફ રોનક અફરોજ હુયેથે, આપને ઇરશાદ ફરમાયા, કે જીસ મુકામ પર
 હમ અપના જીકરે ખેર પાતે હેં, વહાં આકર અપને મુશતાકોંકો અપના
 જમાલ દીખાતેહે, થેહ સુનકર યહુદનને કુરખાન હોકર અર્જ કીયા, કે યા
 રસુલુલ્લાહ, મુઝેબી અપને મોહરે નુખુવતકી જીયારતસે મુશરરફ કીજીયે,
 હુજુરને ઉસી વક્ત દસ્તે મુખારક ખરહાયા, ઓર કલમથે શહાદત લાઇલાહા
 ઇલ લલ્લાહો મોહમમદર રસુલુલ્લાહ, પરહાયા. જખ સુખ્હો હુઈ,
 યહુદન થે કેહતી હુઈ ખાખસે ખેદાર હુઈ.

કસીદા.

કીસને જલવા દીખા દીયા મુજકો,
 કયસા વહશી બના દીયા મુજકો,
 કયા તમાશા દીખા દીયા મુજકો,
 એક નઝરસે ગીરા દીયા મુજકો,

ખાખમેં આયેયે રસુલુલ્લાહ,
 હાય કીસને જગા દીયા મુજકો.
 શરખતે વસ્લકા પીલાકર જામ,
 કીસને બેખુદ બના દીયા મુજકો.
 સોઝે ગમસે તેરે રસુલુલ્લાહ,
 સરસે પાતક જલા દીયા મુજકો.
 ખાખમેં આજ હોગઇ મેઅરાજ,
 ઉસને જલવા દીખા દીયા મુજકો.
 આયેબી ઓર લેગયે તશરીફ,
 શીર છલાકે ખપા દીયા મુજકો.

• ઓર તૈયારી મહશીલે મીલાદ શરી ફ શુર કી, યહુદીને પુછા, કે બીબી
 આજ યેહ કયસી ઇદ હે, કે હમારે મજહબસે બધદ હે. યહુદનને અર્જ કી-
 યા, કે રાતકો મેંને જનાબ રીસાલત મઆબકો ખાખમેં દેખા, ઓર બ-
 સદક દીલ પરહ લીયા, લા ઇલાહા ઇલિ લદલાહો મોહમમદર ર-
 સુલુલ્લાહ, ઓર યુ અર્જ કરને લગી.

કસીદા.

મેં દીલો જાંસે રયે અહમદકે કુરબાં હોગઇ,
 પરહ લીયા કસેમા મોહમદકા મુસલમાં હોગઇ.
 મીસ્લ સૌદાગરકે મેંને મોલ સવદા લેલીયા,
 ઇશકે અહમદસે મેરી માઅ મુર દુકાં હોગઇ.
 કુફ્ર ઉઠા દીલસે બંધા અબ લામહે ઇસલામકા,
 દેખ તો શાને ખુદસે કયા મેરી શાં હોગઇ,

ફીર યહુદીને અર્જ કીયા, કે મેનેલી રાતકો જનાય રીસાવત. મઆયકો ખાખમેં દેખા, કે તુજકો કલમયે શહાદત પરહા રહેહેં. ઓર મુજકો ઇશિ-રેસે ખુલા રહેહેં, તો મેનેલી ખસદક દીલ પરહ લીયા, લા ઇલાહા ઇલિ લટલાહો મોહમમદર રસુલુલ્લાહ.

કસીદા.

તુ જો પરહ કલેમા મોહમદકા મુસલમાં હોગઇ,
સદકે ઉસ તુરે ખુદાપે મેરીબી જાં હો ગઇ,
રહમતુલ લીલ આલમીકે આગયે રહમતમેં આજ,
દૌલતે દીં મીલગઇ જાગીરે ઇમાં હોગઇ.
શુક હે બંદે ખુદા હમ ઉમ્મતે અહમદ હુયે,
હમ ગુનાહગારોંકે ઉપર નઝરે રહમાં હોગઇ.

અલગરઝ યે દોનોં મુસલમાન સાહેબે ઇમાન હુયે, ઓર જરો માલ આપકી મોહખ્ખતમેં ખર્ચ કીયા, અય આશીકો, અયસે જનાયકે નામે પાકપર ક્યુંકર ન જાનો માલ કુરખાન કરો, કે રોજે કયામતકો વસીલા નખતકા હો, જયસા કીસી આશીકે જરને કહાહે.

કાસીદા.

માલ આપપર તસદદુક જાન આપ પરસે સદકે,
આંખોંસે સરસે કુરખાં આંખેં હેં સરસે સદકે.
કહતે હેં ગીદ આરેઝ બાહમ યે દોનોં જેસુ,
મેં હું ઇધરસે કુરખાં તુહો ઉધરસે સદકે.

ખોસે મલક જો આદમ નાનાં હુયે વીલા પર,
 તુમ આજ હો શીદાઈ હમ પેશતરસે સદકે.
 કેહતા હે મેહર માહસે રૂખ દેખકર નખીકા,
 તુ શામસે હો કુરખાં મેં હું સહરસે સદકે.
 નાદે જમીં હે શાહકા માનીંદ કાચખા રૌઝા,
 શરકી ઉધરસે કુરખાં ગરખી ઉધરસે સદકે.
 ટુકડોસે પલગયે હેં છતને યે અહલે હાજત,
 શાહો ગદાને પાયે હજરતકે દરસે સદકે.
 જો માલ અમીરકા હે માલીક હેં આપ ઉસકે,
 દીલ આપપરસે કુરખાં જન આપપરસે સદકે.

રિવાયત,—મોમીનો બઝમે રસુલમેં કયા બહાર હે, જીસ તરફ ત-
 ઝર ઉઠાકે દેખીયે. રહમતે ખુદા આશકાર હે, હર દરોદીવારે મકાને મજ-
 ભીસસે તુરકા બુહુર હે, કયુંકર નહો, યહાં મહશીલે હખીળે રખ્ખે મટુર
 હે. ચોતરફસે બહારે અબરે કરમ ખુદાકી પડતી હે, શાહો ખુરરમ યહાં
 દરએક ઉમ્મતી હે. નોવીંદે જાંશીજા સખા લાઇ હે. યાનેકે ફસલે બહાર
 આઈહે, ગુલકી સુરત હર આશીકે મુસતફા શાદીસે ખીલા જતાહે, જીક
 તવલીંદે રહમતુલ લીલ આલમીં હે, ઈસ મકાનકી નાજાં જમીન હે, કે
 યહાં સુલતાનુલ અવલીયા જનાય અહમદ મુજતબા મોહમ્મદ મુસતફા
 સલ, તશરીફ લાયે હેં, અઝ્ઝાહ પાકને યે દીન દીખાયે હેં, આર જ-
 અમ્મન અલે, કી બઝમમેં યે નીદા બારબાર હે.

કસીદા

મોમીનો અબ મહશીલે મૌલુદમેં આના આહીયે,
 દફતરે નખવીમેં નામ અપના લીખાના આહીયે.

આહંગે ઇસ ખઝમમેં મહપુએ રખપુલ આલમી,
 ઇત્ર મલના ચાહીયે ખુશખુ લગાના ચાહીયે.
 નુરકી કંદીલેં રૌશન થી શમે મેઅરાનમેં,
 આજ તુમકો શમએ કાપુરી જલાના ચાહીયે.
 યે વોહ મૌલુદ હે કે અસસે રૌનકે ઇસલામ હે,
 રૌશનીસે નુરકે ખુલમત ધટાના ચાહીયે.
 એક દીન જના પડેગા હશ્રકે મયદાનમેં,
 સરપે રહમતકા વહાંપર શામીયાના ચાહીયે.
 ઉસકી આમદ હે યહાં જોહે હખીમે કીખીયા,
 ફરશકી જ અપની આંખોંકો ખીજાના ચાહીયે.
 જનતે કૌનેન હેં શાહે રહમતુલ લીલ આલમી,
 અયસે આકાકી ન કયું ખીદમતમેં જના ચાહીયે.
 હશ્રકો અસકી શકાઅતકે હુયે ઉમ્મીદવાર,
 જનો માલ ઉસ નામપર અપના લુટાના ચાહીયે.
 રજ જેનકર તુ પરહકર આલે હજરતપર દુરદ.
 કુછ તો તોહફા લેકે આગે, શાહકે જના ચાહીયે.

કે આઓ અય ઉમ્મતીયો, યહાં મહશીલે રસુલે પરવર દીગાર હે, જો
 કોઇ યહાં આતાહે, મુરાદ પાતાહે, ખાલી હાય નહીં જતાહે, શમીમે
 ખત્રો ગુલાબસે મુશામે જાં મોઅત્તર હોતાહે. આખો ફરહત વ સુરર
 આપતે દીલસે ઝંગે કુદુરત ધોતાહે, સરકો કદમ ખનાઓ, ઓર જો
 રસુલ સુનતેકો આઓ.

કસીદા..

જો મહપુએ કીખીયા હે આજ--જક કયા ખુશ હોરહા હે આજ,
 દીલહે ખુશ મૌલુદે પયંબરસે--શાદમાં અસસે કીખીયા હે આજ.

હે યે મળલીસપે રહમે હક નાજમ--શુકે મીલાદ હો રહા હે આજ,
 બારહવી હે રખીઉલ અવલકી--જલવયે નુરે મુસતફા હે આજ.
 કયું ન અમકે નસીબ ઉમ્મતકે--મુરીદે રહમતે ખુદા હે આજ,
 શૌકે વસ્લે નખીકા સૌદા હે--ચાક દામન મેરી કયા હે આજ.
 દીજો ગેસુકો મુશ્કસે નીસખત--યે સરાસર મેરી ખતા હે આજ,
 મારડાલા ગમે નખીને મુઝે--મેરા રત્યા શહીદકા હે આજ.
 રોજો મહશર કહુંગા રીઝવાંસે--મેંહું દામાને મુસતફા હે આજ,
 છોડ મત વસ્કે મુસતફા કાખીલ--મીસ્લ આઇના દીલ સફા હે આજ.

ફઝાયેલે ઉમ્મતે મોહંમદી.

મુસલમાનો જીસતરેહ કે હમારે આદશાહ મોહંમદ રસુલ સલ, સુલ-
 તાનુલ અખીયા, ઓર ખેહતરીને અવલાદે આદમ હેં, ઉસી તરેહ ઉનકી
 ઉમ્મતકે લોગલી અફઝલતરીને ઉમમ હેં. ઓર અફઝલીયતકી યે રમ્જ
 પાઠ જતીહે, કે ખુદાયે ગફફાર અપને મહબુબપર આશીકે જાર હે, ઓર
 મહબુબકી શેફતગી ઉમ્મતકે ઉપર ખેશુમાર હે. પસ આશીક જીસ
 તરફ માઅશુકકા મેલાને તખીઅત પાત્રાહે, તે ખુદલી ઉસી તરફ ઝુક જતા
 હે, ઓર જીસ ચીજપર દોનોં આશીકો માઅશુકકી નઝરે રગખત હો,
 ધીર કીસતરેહ ન ઉસકો અફઝલીયત હો, પસ ખુશા હાલ ઉસ જિમ્મતકા
 કે મુશ્કે અનઆમે ધલાહી ઓર મરાદરે નામુતનાહી હે.

કસીદા.

આદીમ હું નખીકા મુઝે કમતર ન સમઝના,
 કમ રત્યા જ દારા વ રીકંદર નસમઝના,

રૂબેમેં નખીયાંને સલક મુસા વ ધસા,
 સખ કમ હેં મોહમદકી બરાબર ન સમજના.
 જો અસ્ક કે ટપકેગેં ગમે હીજરે નખીમેં,
 વે લુલુયે શહવાર હેં ગૌહર નસમજના,
 ઉમ્મતમેં જો દાખીલ હેં મોહમદકે અજીજે,
 હેં દાખીલે જન્નત સખી બાહેર નસમજના.
 મોલજાયે જો યક કતરયે અનહારે મદીના,
 ખસ હે મુકે શીર તાલીબે કૌસર નસમજના,
 હે સરમેં સમાઇ હુધ ખુશખુયે મોહમદ,
 કુછ શેફતયે નગહતે ખીમાર નસમજના.
 મેઅરાજકી શખ હોગયે અલ્લાહસે વાસીલ.
 મુસાકી તરેહ તુરકા મજહર નસમજના.
 ઉલફત તેરી ખીચવાયે મદીનેમેં તો કયા ખુખ,
 બંદા હું અય મૌલા મેરી હીજર નસમજના.
 અલતાફે મોહમદસે રશીદા લીખ્જે અશઆર,
 મદદાહે પયંબર હુંમેં શાએર નસમજના.

દુસરી રમઝ યે પાઠ જાતી હે, કે વોહ મહપુએ રખખીલ આલમીન, શહન-
 શાહે અંખીયાયે મુરસલીન થા, ઇસી સખખ બાગબાને હકીકીને કુલ અંખી-
 યાંકે કમાલાત વ મોઅજ્જેજાત, આપકી જાત માદને સીફાતમેં મુજતમે કરકે
 એક ગુલદસ્તા બનાયા, એર ઉસ ગુલદસ્તયે દસ્તે કુદરતકી ખુશખુસે ગુલસને
 દુનીયાકો મોઅત્તર ફરમાયા, ચુનાંયે અસકોકે દીમાગે ધરાદત ઉસ ખુશખુકા
 થા, મસ્ત હોકર અવેસે કરનીકી તરેહ વાલા વ શયદા હુવા, એર અસ
 કીસીકે મુશામે જાંકો રોજે અજલસે ઉસ રાખહા રહે પરવરસે બહરા નથા.
 અખુજહલકી તરેહ રસવા હુવા, ઇસી તરેહ ઉસ મહપુખકી ઉમ્મતકોબી
 સારે કમાલાત એર ફઝાયેલ જો એર પેગંબરોંકી ઉમ્મતોંકો જુદા જુદા
 મરહમત ફરમાયેયે, વોહ સખ યકજ કરકે ઉસ ઉમ્મતકો બખ્શ દીયે,

ਨਾਏ ਮਛਘੁਯਕੇ ਸਾਥ ਝੀਰੀ ਨੋਅਝੀ ਖਨਾਥਤ ਘਾਝੀ ਨ ਰੈਛਯੈ, ਐਰ ਉ-
ਮਮਤਝੀ ਤਸਝੀਨਕੇ ਵਾਸਤੇ ਫੁਨਤੁਮ ਅਧਰਾ ਉਮਮਤੀਨ, ਫੁਰਖਾਧਾ, ਕੇ ਮਛਘੁਯਝੀ
ਉਮਮਤਲੀ ਅਪਨੇ ਮਰਤਯੇਸੇ ਆਗਾਢੀ ਪਾਏ, ਏਸ ਸੁਰਤਮੇਂ ਜਨਾਘ ਸਰਵਰੇ
ਝਾਧਨਾਤ ਤੋ ਨਮਯੇ ਕਮਾਝਾਤੇ ਆਫੇਰੀ ਵ ਘਾਤੇਨੀ ਛੇਕਰਾਏ ਗਏ, ਐਰ ਉਨਝੀ
ਉਮਮਤਨੇ ਅਸਫ਼ਰ ਫ਼ਾਯੇਥ ਵ ਕਮਾਝਾਤ ਐਰ ਉਮਮਤੀਮੇਂ ਥੇ ਵੇਛ ਪਾਏ.

ਕਸੀਦਾ.

ਝਯੇਮੇਂ ਛੇ ਝੋਨ ਅਛਮਫੇ ਅਸ਼ਾਂਕੇ ਘਰਾਘਰ,
ਅਝੀਥੇ ਅਮੀਂ ਛੇ ਜਛਾਂ ਫਰਘਾਂਕੇ ਘਰਾਘਰ
ਘੁਰਸ਼ੀਫ ਨੁਮਾਂਘਾਂ ਨਛੇ ਅਫਝਾਝਧੇ ਛਰਘੀਨ,
ਛੇ ਉਸਕੇ ਅਘਰਯੇ ਝਯੇ ਤਾਘਾਂ ਕੇ ਘਰਾਘਰ,
ਅਛਮਫੇ ਜੋਛੇ ਰੋਝਧੇ ਅਫਫਸਝੀ ਅਧਾਰਤ.
ਛੇ ਅਘਤ ਮੇਰਾ ਅਘਤੇ ਸੁਥੇਮਾਂਕੇ ਘਰਾਘਰ,
ਛੇ ਘੀਸਤਰੇ ਗੁਥ ਛੀਫਮੇਂ ਗਰਯੇ ਮੇਰੇ ਮੰਝਝਾ,
ਛੇ ਛਕਮੇਂ ਮੇਰੇ ਘਾਰੇ ਮੁਘੀਝਾਂਕੇ ਘਰਾਘਰ,
ਗੁਝਾਨੀਧੇ ਮਛਸ਼ਰਸੇ ਝਰਾ ਮਤ ਮੁਝੇ ਵਾਝੇਝ,
ਝਧਾ ਘਾਝ ਵੇਛ ਛੇਘੀ ਸਯੇ ਛੀਜਰਾਂ ਕੇ ਘਰਾਘਰ,
ਪਛੇਘਾਂਫੇ ਮਫੀਨੇਝੇ ਮੁਝੇ . ਜਫਫ ਘੁਫਾਧਾ,
ਧੇ ਛੀਫ ਛੇ ਛਕਮੇਂ ਮੇਰੇ ਅਫਾਂ ਕੇ ਘਰਾਘਰ,
ਅਧ ਗੁਧੇ ਫਫਨ ਛਾਧਸੇ ਵਛਸ਼ਤਕੇ ਮੁਝਰਰ,
ਮੇਂ ਧਨਯਧਾਂ ਫਰਤਾ ਛੁੰ ਘੀਰੇਘਾਂਕੇ ਘਰਾਘਰ,
ਤਵਸ਼ੀਝ ਜੋ ਫਾਂਫੇਨੇ ਮੁਘਾਰਝਝੀ ਰਝਮ ਝੀ,
ਛਰ ਨੁਝਤਾ ਅਨਾ ਗੋਛਰੇ ਰਝਸ਼ਾਂ ਕੇ ਘਰਾਘਰ.
ਝਾਰੇਧ ਛੁੰ ਗੁਥਘਰ ਤੋ ਐਰ ਝਸਰੇ ਮਫੀਨਾ,
ਜਝਤ ਕੇ ਤੋ ਛਰ ਘਾਗ ਵ ਅਧਵਾਂਕੇ ਘਰਾਘਰ.

મુમતાજીદા તો હીંદકે ગુલશન મેરે મવલા,
આતેહેં નઝરે ખારે બિયાબાંકે બરાબર,

રિવાયત છે, કે જળ્ય હજરત મુસા અલ્યા નખીના વ અલયહીસ સલાતને ઉમ્મતે મોહંમદીકે મહામદ ઓર શઝાયેલ તવરેતમેં હદસે જ્યાદા મુલાહેઝા ફરમાયે, તખ બારગાહે' કીખીયાઇમેં બાદ મુનાઝતકે અર્ઝ કીયા, કે અય ખુદાવંદે આલમ ઉસ ઉમ્મતે મુકરરમકો મેરી ઉમ્મત કર, કે ઉસમેં અવલીયા ઓર ગૌસ ઓર કુતુબ પયદા હોંગે, ખીતાબ આયા, કે અય મુસા, વોહ ઉમ્મત હમારે મહબુબ મોહંમદ મુસતફા અહમદ મુજ-તબા સલ, કી હે. હમને ઉસ ઉમ્મતમેં હરએક શખ્સકો જુદાગાના ખુજુર્ગી દીહે, હજરત મુસા અલે, ને કમાલ ઇશતીયાકસે અર્ઝ કીયા, કે ઇલાહી મુજકો તુ ઉસ મહબુબકી ઉમ્મતમેં પયદા કર, હુકમ આયા. કે અય મુસા, હમને તુમકો કલીમુલ્લાકા ખીતાબ દીયા, નખીયે મુરસલ પયદા કીયા, કોહે તુરપર ખુલાયા, અપના જમાલ દીખાયા, યેહ સખ ખુસુસીયતેં તુમહારે બાસ્તે કમ નહીં હેં. અય ગદાયાને કુયે મોહંમદી, યહાંસે અપના મર-તબા કીયાસ કરકે ઉસ જનાબકી ગુલામીમેં જનો દીલસે હાઝીર રહેા. કે દુનીયામેં મુજબે હસનાત, ઓર ઉકબામેં સખબે નમત હો.

કસીદા.

વોહી કામીલ હે જસકે દીલમેં ઇમાને મોહંમદ હે,
વોહ બેશક જન્નતી હે જો સનાખાને મોહંમદ હે,
કીયા ખાલીફને પયદા ઓર ઉન્હોંને રાહ બતલાઇ,
વોહ અફઝાલે ખુદા હે ઓર યે એહસાને મોહંમદ હે,
ન મુતલક ખોદ દોજખકા ન જન્નતકી ખુશી હરગીજ.
ઉસેં ક્યા શીક હે જો દીલસે ખાહાને મોહંમદ હે,

નહીં કુછ ગરમીયે ખુરશીદે મહશરકા મુઝે ખટકા,
 નમુના સાયયે રહમતકા દામાને મોહ'મદ હે,
 મેરા દીલ હટગયા દુનીયાયે ફાનીકી મોહખતસે,
 મેરી જાં અય અજુને દીલસે કુરખાને મોહ'મદ હે.
 ન છોડુંગા ન છોડુંગા ન છોડુંગા ન છોડુંગા,
 વસીલા અપની ખખશીશકા તો દામાને મોહ'મદ હે,
 કીયા હે સરવરે કૌનેન ખાલેકને ઉનહેં બેગુન,
 પરહું સદ્દે અલા મેં ઉનપે કયા શાને મોહ'મદ હે.

રિવાયત—હે, કે ઇસવકત તુહો અન્ના નખીના વ અલે, કી ઉમ્મત-
 પર તુફાન આયા, તો હજરત તુહોને બચાવી અપને અહલો અ-
 યાત્ર ઓર તાબેઘનકો કીશતીપર ખીડલાયા, ઓર ઉનકા ફરજંદ ગીરોહે
 અશકીયામેં બેઠા રહા, હરચંદ હજરત તુહોને ઉસકો પાનીકી તુગયાનીસે
 ડરાયા, મગર વોહ અપને આશનાઓંકો છોડકર કીશતીપર ન આયા, મોહ-
 ખતે પીદરીને જોશ મારા, ખારગાહે ઇલાહીમેં અર્ક કીયા, કે પરવરદીગાર
 મેરે, લડકા મેરા અબી કીશતીપર નહીં આયાહે. હુકમ હુવા કે વોહ હમારે
 અજામકો કુછ ધ્યાનમેં નહીં લાયા હે. જનહાર અખ આવાજ નદેના,
 વોહબી અપને ગુનાહોંકી સજા પાયેગા, ઓર અપને આશનાઓંકે સાથ
 કુખ જાયેગા, હજરત તુહોને યેહ સુતકર આંસુઓંકા દરીયા બહાયા, બાપકી
 શક્રકત કામ નઆઇ, આખીર કીશતીયે હયાત ઉસ ફરજંદકી વીરતયે
 તખાહીમેં પાઇ, યાને અપને આશનાઓંકે સાથ વોહબી ગર્ક હોગયા, મુસ-
 લમાનો, વહાંતો એક પેગંબરકે ફરજંદકા યેહ હાલ, ઓર યહાં ઉમ્મતે
 મોહ'મદીકા યેહ ખીયાલ, કે ખુદાયે કરીમ હમરોં ગુનાહ દીનરાત દેખે
 જતાહે, ઓર ફીર અપને મહબુબકી ઉમ્મતકી તસકીનકે વાસ્તે ફરમાતા
 હે. લા તક નતુ મીર રહમતીલા, યાને ના ઉમ્મીદ મતહો તુમ રહમતે
 પરવરદીગારસે. અય લોગો ખ્યાલ કરનેકા મુકામ હે, કે નખી સલ, દા
 જિમ્મત પર કીસ કદર ઇકરામ હે. હક તો યેહ હે, કે અયસે રસુલકી

ઉમ્મતમેં ખુદા કીયા હે, કે આવબુદ કસરતે ગુનાહકે આતિશ દોજખસે
અથા લીયાહે-

ગઝલ.

નખીયેમેં આપસા તો કોઈ દુસરા નહીં,
શાને ખુદા હેં આપ વલેકીન ખુદા નહીં.
મુઝસા ગરીબો બેકસો ના આશના નહીં,
દોનોં જહાંમેં આપસા મુશકીલ કુશા નહીં.
શોહરા હે દો જહાંમેં રૂખે દીલ ફરેખકા,
વોહ કોન હે જો આપકે ઉપર ફીદા નહીં.
નરગીસકી તરેહ તાલીબે દીદાર હેં તમામ,
બાગે જહાંમેં કોન હે જો ચશમે વા નહીં.
વશશમ્સ આપકે રૂખે રૌશનસે હે મુરાદ,
વલલેલ આશકાર હે ખુલકે દોતા નહીં.
હે યે દલીલ સાયયે તુરે ખુદાયે આપ,
કામતકા સાયા ખાકકે ઉપર ગીરા નહીં.
હે મુઝકો જામે સાકીયે કૌસરકી આરબુ,
માનીંદે ખીઝર આહુશે બાબે બકા નહીં.
સીજદા કહાં કરેં કે મદીના બહોત હે દુર,
આંખોંકે સામને મેરે વોહ નકશે પા નહીં.
મુઝીં કે હાલપર નઝરે રહમ કીબયે,
દુનીયામેં કોઈ આપસા હાજત રવા નહીં.

જ્યાન જીકે પયદાધશે મોહંમદ સલ.

નકલ—હે, કે વહણ ખીન અખ્દે મુનાફ જો હસખમે આલી ખાન-
દાન થે, ઉનકી બેટીકે સાથ કે નામ ઉનકા આમીના રહી, થા. અછછી
સાઅતમે હજરત અબ્દુલ મુતલ્લીખને અપને ફરજંદ અબ્દુલ્લાકા
નીકાહ બશરેઅ કરદીયા, જળ શાદીસે ફરાગત હુયે, દો ઔરતેં મકકેકી
જો હજરત અબ્દુલ્લા પર શેફતા ઔર ફરેશતા થીં મરગઈ.

રિવાયત—હે, કે વોહ તુરે મુતઅરરક બારહવીં તારીખ જમાદીઉસ-
સાની શમે જુમઆકો હજરત અબ્દુલ્લા પીદરે ખુજુર્ગવારસે જુદા હો-
કર આપકી માજીદા આમીના ખાતુનકે શીકમમે આયા, જસ રાતકો
હજરત આમીના ખાતુન હામેલા હુઈ, ઉસ રાતકો મલાયેકાયે આસમાન
ને ગુલગુલા શાદમાનીકા અહલે જમાકો પહોંચાયા, ઔર અહલે જમાને ત-
નતના કામરાનીકા આસમાન કે રેહનેવાલોંકો સુનાયા, જીઆઈલ અમીનને
એક અલમે સખ્ઝ ખાનયે કાઅબાપર નસખ કરદીયા, ઉસવક્ત દરવાજે બે
હીસ્તોંકે ખોલદીયે ગયે, આલમ આલમે અનવારે અકદસસે માઅમુર હો
ગયા, ઇબ્લીસ પહાડોંમે જા છુપા, આલીસ રાત દીન દરીયા ઔર જંગ-
લમે પરેશ્વાન ઔર સર ગરદાન, હયવાનાત કુરેશકે ખોલને લગે, ઔર
બશારત દી, મગરેબકે તુયુર વ વુહુશને મશરેકકે ચરીદ વ પરીદકો કે,
અબ જમાના ખયરહ બશર હજરત મોહંમદ સલ, કા બહોત નજદીક
આયા, શયાતીન ઔર સલાતીન કે તખ્ત ઉંધે હોગયે. મુલકે શામકા દરી-
યાયે સાદા મુદદતે દરાજસે ખુશ્ક થા, પાની જરી હુવા. ઇસીતરેહ મુલકે
ફારસકા આતશકદા એક હજર બરસસે રૌશન થા, ખુઝ ગયા. તબ તમામ
રૂયે જમીનકે ખુત સરકે બલ ઉંધેં ગીર પડે. નૌશેરવાંકા બાલાખાના હીલગયા,
ચવઢા ઠંગુરે ઉસકે ગીર પડે. આમીના ખાતુન આપકી વાલીદા માજીદા
દરશાદ ફરમાતી હેં, કે ઐયામે હમલમે કોઇ તકલીફ ઔર ગીરાની
જ્યસીકે ઔરતોંકા માલુમ હોતીહે, મુજકો માલુમ નહુઈ, ઔર ઉસી ઐયામમે

મેને એક ખાખ દેખા, કે એક શખ્સ કેહતાયા, કે અય આમીના તેરે પેટમે
અયસા શખ્સ હે, કે સરદાર હે તમામ આલમકા, જળ પયદા હો નામે
પાક ઉનકા મોહમદ સલ, રખીઓ, ઓર તવરેતમે ઓર ઈજલમે ઉનકા
નામ અહમદ સલ, હે.

કસીદા.

આલમમે નીદા યે હુઘ રખમે ગઝરકી.
તાઝીમ આજ સળ કરો અમહદકે તુરકી,
સુનકર નીદા યે અર્શ લગા ઝુમને અયાં,
કુરસીબી હીલી ખુળ ખુશીમે હુઝુરકી,
રીઝવાંકો હુવા હુકમકે દરવાજે ખોલદો,
જન્નતકી ઓર ખીડકીયાં નજદીકો દુરકી.
હે આજ ઇદ અર્શસે લેકરકે તા અફર્શ,
તૈયાર હોં બેહીસ્તમે હુરેં કુસુરકી.
લાયે નશાન ઓર પુકારે યે જ્વલજ્વલ,
દુનીયામેં કીસ ખુશીસે નખીને ઝહુ રકી.
અય અહલે જર્મીં તુમકો મુખારક યે હોજો,
આતીહે સવારી કોઇ દીનમેં હુઝુરકી.
કયા ખુશ નસીખ ઉનકા બે ઉમ્મતમેં આપકે,
માંગેગે સદક દિલસે ઇતાઅત ઉમુરકી.
અહલે જર્મીં ખુશ આજ હે ઓર અહલે આસમાં,
કુજ ઇતીહા રહી ન ખુશીકે તુઝુરકી.
અસ્લાહરે તેરી શાન મોહમદ શહે કૌનેન,
દોનાં જહાંમેં ધુમ હે તેરે ઝહુરકી.
કયા દીલકો મેરે હો ગમે મહશરસે ઇનતેશાર,
લીખતા હું નાઅત શાફએ યૌમન તુશુરકી.

અયસા મીલેગા અજર પયંબરકી નાઅતકા,
બાકી રહેગી કુછ ન તમન્ના વુપુરકી.

રાવી--લીખતા હે, કે જળ નવ મહીને કામેલ મુદતે હમલકે ગુજર
ગયે, બાદ છે હજર સાતસો પચાસ બરસકે જમાનયે આદમ અલે, ને
તમ રખીલ અવલકી બારહવીં તારીખ તક, બારા પેગંબરોને આપકી
વાલીદા માજીદા આમીના ખાતુનકો બશારત દી, કે આફતાખ આલમ
તાખ વહદાનીઅત, મુતતલે કદમસે સાહતે હુદુસપર રૌનક અફરોજ હોગા,
ચુનાંયે શમે અવલકો આદમ અલે, ને, ઓર દુસરીકો શીશ અલે, ને.
તીસરીકો ઇદરીસ અલે, ને, ચોથીકો નુહ પેગંબરને, પાંચવીંકો હુદ અલે,
ને. છઠી રાતકો ઇબ્રાહીમ ખલીલુલ્લાને, સાતવીંકો ઇસમાઇલ જીખીહુ
લ્લાને, આઠવીંકો હારૂન બની ઇસરાઇલને, નવવીં શબકો દાઉદ પેગં
બરને, દસવીં રાતકો સુલેમાન અલે. ને, બારહવીં શબકો હજરત ખુસા અલે,
ને બારહવીં રાતકો ઇસા ઇબ્ને મરીયમને ખબર દી, યાને સૈયદે કૌનેન, સુલતાને
દારેન, અહમદ મુજતબા મોહંમદ મુસતફા સલ, હજરોં જાહો જલા-
લસે દૌલત સરાયે ઇકબાલમેં જુહુરે ઇજલાલ ફરમાયેગા, અલગરઝ બાર-
હવીં તારીખ રખીલ અવલકો બવડતે સુબોહ સાદીક સરદાર મોહંમદ
મુસતફા સલ, ને અપને કુદમે ફેઝ જુજુમસે ઇસ દુનીયાકો રૌશન ઓર
મુતવ્વર ફરમાયા, જીસ વક્ત જતાખ મોહંમદ રસુલ સલ, પયદા હુયે,
જમીનસે આસમાનતક શોરો ગુલ હુજુરકી મુબારકબાદીકા હોને લગ્યા. હરએક
ફિરીસ્તા કદમ કદમપર તુરકી રૌશની લીયે ખડાયા, તમામ અખીયાયે મુર-
સલીન અપને અપને મુકામપર ખડે હોકર મુબારકબાદી જતાખે બારીકો દેરહયે.

કસીદા.

લો રસુલે ખુદા હુયે પયદા--લો હખીયે ખુદા હુયે પયદા,
જુલમતે કુદ્ર અખ જહાંસે ઉડી--વાહ બદરહુદુજ હુયે પયદા.

મુજરીમોંકી કવી હુઘ ઉમ્મીદ--કે સરીઉલવરા હુયે પયદા
 સખ ખુશીસે ચલેંગે જન્નતકો--અપને અખ પેશવા હુયે પયદા.
 ખાલેકે ખલક બખ્શદેગા ચકી--ફેઝે શાહો ગદા હુયે પયદા.
 ખૌફ કયા આફતામે મહશરકા--સાયયે કીખીયા હુયે પયદા,
 અખ જહાં પાક હો ગયા સારા--અજકીયલ અજકીયા હુયે પયદા.
 આસીયોંકી નકીયુ' હુઆહો કુખુલ--કે મુજબુદ્દુઆ હુયે પયદા,
 અખ્દ હોગી ચકી હે મુશકીલ હલ--મુકે મુશકીલકુશા હુયે પયદા.

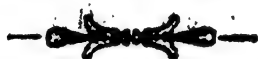

મુખહાનદલા, શાને મોહંમદી ઉસવકત જલવા દીખા રહીથી, કે જસ-
 કી તજલ્લીસે હર શય જમીનો આસમાનકી નઝર આતીથી, જરરા જરરા
 જમીંકા ચમક રહાયા, કતરા કતરા હર દરીયાકા ઝલક રહાયા, સખકી
 તખીઅત રજુયે તરફે ઇસલામ થી, ઓર હર શજર હજર ઓર દરો
 દીવારસે આવાજે સલામ થી.

કસીદયે સલામ.

મા નખી સલામ અલૈકુમ, યા રસુલ સલામ અલૈકુમ.
 મા હખીખી યા મોહંમદ, સલવાતુલ્લા અલૈકુમ.
 તુરે હકસે તુરે અહમદ, સખસે બેહતર સખસે અમજદ,
 હો દુરદાં હકકી બેહદ, સલવાતુલ્લા અલૈકુમ.
 મામએ જમએ અખીયા હો, યરજખે તુરે ખુદાહો,
 ખનો દીલ તુમપર શીદાહો, સલવાતુલ્લા અલૈકુમ.
 દોજહાંકી તુમકો શાહી, ઇસપે હે કુરઆં ગવાહી,
 સખ ખુદાઇ બાદશાહી, સલવાતુલ્લા અલૈકુમ.
 જખકે આદમકી જખીપર, યા તુમહારા તુરે અનવર,
 રહમતે હકહો મુકરર, સલવા તુલ્લા અલૈકુમ.

બાંગે ઇબ્રાહીમકે ગુલ, હેં મલાયેક છસકે ગુલગુલ,
 જમજમે અસખામે તાવકુલ, સલવાતુલ્લા અલૈકુમ.
 મુખદે અવલાદે આદમ, મેવયે ખોસ્તાને હાશીમ,
 સોહિયે મકા વ જમજમ, સલવાતુલ્લા અલૈકુમ,
 સોહિયે મોહરે તુયુવત, સખ જહાંપર ફેઝે રહમત.
 હકસે હે ઇજને શકાયત, સલવાતુલ્લા અલૈકુમ,
 ખુશ વસીલા હમકો દાયેમ, ખતે અહમદકા હે કાયેમ,
 એતેકાદ અયસાહે મહકુમ, સલવાતુલ્લા અલૈકુમ.
 તુમહો મુખતારે દોઆલમ, તુમ ખલીકે ખલકે આઝમ,
 તુમહો મહયુમે મુકરરમ, સલવાતુલ્લા અલૈકુમ.
 અશરફલ મખલુકે ઇતસાં સખકેહો તુમ શાહે શાહાં,
 દોજહાંકે તુર વ ખુરહાં, સલવાતુલ્લા અલૈકુમ.

મરહ્યા યા તુરે અયની, મરહ્યા જદદુલ હુસેની.
 મરહ્યા સુલતાને આલમ, મરહ્યા અય જતે આદમ,
 મરહ્યા સખકે વસીલે, મરહ્યા જગકે રસીલે,
 મરહ્યા દીલદારે હમદમ, મરહ્યા ગમખારે હરદમ,
 મરહ્યા અય શાહે મુરસલ, મરહ્યા અય માહે અકમલ,
 મરહ્યા ખતમે રીસાલત, મરહ્યા મોહરે હીદાયત.
 મરહ્યા અય અખ્રે રહમત, મરહ્યા દુરરે તુયુવત,
 મરહ્યા અય હીકે રહબર, મરહ્યા ઉમ્મતકે સરવર.
 મરહ્યા ખતમે પયંબર, મરહ્યા શાફે ખમેહશર,
 મરહ્યા જન્નત દીલાયા, મરહ્યા હકસે મીલાયા,
 મરહ્યા દોજગકે સુલતાં, મરહ્યા મહયુમે સુખહાં.
 મરહ્યા હાસીલ મુરાદાં, મરહ્યા અશરફકે દરમાં.

રાવી લીખતા હે, કે શસવક્ત જનાળ મોહમંદ રસુલ સલ, પયદા હુયે, પેહલે અદલાહ પાકકી જનાળમેં સીજદા કીયા, ઓર અંગુસ્તે મુખ્તારક આસમાનકી તરફ ઉઠાઇ, બખ્શીશ ઉમ્મતે ગુનાહગારકી આહી, યાને આહીસ્તા આહીસ્તા ફરમાયા, યા રખ્ખે હબલી ઉમ્મતી ઉમ્મતી, ઓર આપકા નુર ચીરાગકી રોશનીપર ગાલેબ થા, ઓર જબ આપકો ગુસલ દેને લગે, તો ગેબસે આવાજ આઇ, કે હમને અપને હબીબકો ગુસતા ઓર પાક ભેજ હે, ઓર આપ નાફ ગુરીદા ખતના કીયે હુયેયે, ઓર દરમીયાન શાને મુખ્તારકકે મોહરે નુખુવત સીતારેસે શ્યાદા રૌશન થી, શસમેં બખતે નુર લીખ્યા થા. લા ઇલાહા ઇલ લહ્લાહો મોહમંદ રસુલુહુદ્દા, શસવક્ત આપ પયદા હુયે, ચકબારગી કાઅબતુલ્લા અપની જગાસે હીલા, ઓર ચારેં દીવારેંસે મુકરર મુકામે ઇઆહીમમેં સીજદા કીયા, ઓર સારે ખુત ઉંધે ગીરપડે, ઓર સફા મરવાકે પથરે મારે ખુશી કે ઉછલને લગે, ઓર હર તરફસે ખુશીકી આવાજ આને લગી.

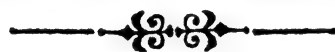

કસીદા.

આજ હે મૌલુદે અકરમ અસસલાતો વસસલામ,
હે ખુશી દર હરદો આલમ અસસલાતો વસસલામ.
નુર પેશાનીસે ચમકા સારા ધર રૌશન હુવા,
શુબ્હલ અકર પુકારા અસસલાતો વસસલામ.
પયદા હોકે સીજદા કરકે યું કહા ઇલહાનસે,
બખ્શ ઉમ્મતકો ખુદાયા અસસલાતો વસસલામ,
જબ હુયે પયદા મોહમંદ મુસ્કકી ખુશખુ ચલી,
હુઇ મોઅત્તર સારી દુનીયા અસસલાતો વસસલામ.
થી ગુરીદા નાફ ઓર મખતુનયે ઓર પાકયે,
નુર થા ચેહરેસે પયદા અસસલાતો વસસલામ.

રોશનીસે - ઉનકે દેખે આમીના બસરીકે ધર,
 વાહ કયા ખુરશીદ નીકલા અસસલાતો વસસલામ.
 હાતેકે ગયખી પુકારા રખ મોહંમદ ઇસકા નામ,
 સારે આલમ ખીચ ચકતા અસસલાતો વસસલામ.
 યે ફિરીસ્તે તોફ કરતે આમીનાકે ધરકે તઈ,
 અબ્દુલ ફીર વહાં આકે ઉતરા અસસલાતો વસસલામ.
 સીરરે મકનું રાજે આલમ સખ દીખાયે આપકો,
 વાકેકે ઇસરાયે મવલા અસસલાતો વસસલામ.
 ઇસ મુસફફા દીલમેં સખ ઇલમે લદુન્ની બુરદીયા,
 શાફયે દુનીયા વ ઉક્યા અસસલાતો વસસલામ.
 લે ફિરીસ્તોને મોહંમદકો ફલકી સયર કી,
 મશરેકો મગરેખ દીખાયા અસસલાતો વસસલામ.

ખ્યાને મોઅજ્જેખત.

અય આશોકાને મોહંમદ સલ, કલમ ખુરીદા જ્યાને મોઅજ્જેખતે સ-
 રવરે કાયેનાત મફખખરે મવજુદાત, અલયહીસ સલાતો વસસલામસે કારીર.
 ઓર સફહયે કીરતાસ ઇસ જીકરે તવીલકે વાસતે બહોત મુખતેસર હે, અ-
 દનાસે અદનાં યેહ હે, કે જીસવક્ત વોહ આફતાખે રીસાલત જમીન પર
 ચલતા તો પારયે અખરે આસમાં સરે મુખારકપર સાયા કરતા, ઓર સાયા
 ઉસ જીસમે અતહરકા જમીનપર નગીરતા, ઓર સીવા ઉસકે આપકે મો-
 અજ્જેખતે બાખરકાત જો મખસુસ આપકી જત માદને સીફાતકે વાસતે
 યે, ઓર કીસી નખીકો નહીં મીલેયે, હદદો હીસાખસે બાહર, અખાં જી-
 મલા યેકે, અંધેરે ઉજ્જલેમેં બરાખર દેખના, ઓર દુર વ નજદીકસે
 એકસાં મુનના. ઓર જીમાઇ તમામ ઉમર ન આના, ઓર પસીનેસે મુ-
 ક્ક વ અંખરકી ખુશખુ આના, ઓર બવકતે કઝાયે હાજત જમીનકા

શીગાદતા હોના, ઓર ખોલ ઓર ગાયતકા ઉસમેં સમાગ્જના, ઓર શીર
 ઉસ મકાનસે મુશ્ક વ અંબરકી ખુશખુ આના, ઓર મખતુન ઓર નાફ
 ખુરીદા પયદા હોના, ઓર વડતે તવલુદ સીજદા કરના, શિરિસ્તોંકી ગહ-
 વારા જુગ્જાની આપકી, વડતે વીલાદત કલેમાખાની, ગહવારેમેં કલામ કરના.
 ઓર શકુલ કમર હોના, ઓર શજર ઓર હજરકા સલામ કરના.

કસાદા.

પથર કરેં સલામ જાહેં ઓર શજર કરેં,
 માચ્છુમ ઉનકા મરતખા હમ કયા બશર કરેં.
 લેકીન યે જાનતે હેં પયંબરકી શાન હે,
 યાને જુકે દરખ્ત જાધર વોહ નઝર કરેં.
 રેહતા હમેશા સરપે સદા અગરે અસમાં,
 જીસ તરફકો જમીંપે ચલેં ઓર યુગર કરેં.
 સાયા નયા જમીંપે ઉસ જીસમેં પાકકા,
 અંજુસ્તકે ઇશારેસે શકુલ કમર કરેં.
 ગહવારેમેં કલામ કરેં આપ શીર ખાર,
 જુલા ફિરિસ્તે દેવેં જો આરામ અગર કરેં.
 આતી પસીનેસે થી સદા ખુબે મતરો મુશ્ક,
 દાવાતે ખેર ઉમ્મતી શામે સહર કરેં.
 તશરીફ જખ લે જાયેં ગજામેં ખવકતે આસ,
 ખીદમત હમેશા આપકી ફતહો ઝફર કરેં.
 અલ્લાહસે હમારી સદાહે યેહી દુઆ,
 મહશરમેં વોહ જનાબજી હમયર નઝર કરેં.
 દુનીયામેં આખરસે ઇલાહી યુગરીઓ,
 ઇમાન હમારે સાથ હો જીસદમ સફર કરેં.

પ્યારે નળીકે વારતે થેહ હો દુઆ કુખલ,
હમલી મદીને પાકમેં યા રખ ગુજર કરેં,

રિવાયત—હે, કે એક દીન એક એરાળી હજરત રસુલ સલ, કે સહરામેં મીલા, આપને ઉસ એરાળીસે ધરશાદ ફરમાયા, કે આયા કુછ રગખત હે તુજકો, કે નેકી ઝોર સચ્ચાદત હાસીલ કરે, ઉસ એરાળીને અઝ કીયા, વોહ કયા નેકી હે, ફરમાયે. હજરતને ધરશાદ ફરમાયા, કે તુ મુજ પર ઇમાન લા, ઉસ એરાળીને અઝ કીયા, કે આપકી રીસાલતકા કોઇ ગવાહ હે, હુજુરને ધરશાદ ફરમાયા, કે યે દરખત મેરા ગવાહ હે, પસ આપને બઆવાળે ખુલંદ ઉસ દરખતકો ખુલાયા, ઉસી વકત વોહ દરખત અપની જગાસે ઉખડા, ઝોર નજદીક હુજુરકે આકર ખડા હોગયા, ઝોર તીનખતર ઉસ દરખતને બજળ્યાને ફસીહ ઇસતરેહ કહા, અશહદો અન લાઇલાહા ઇલહલાહો, વઅશહદો અનના મોહમદર રસુલલાહ, પસ એરાળી ઇસ મોઅજ્જેન્નેકો દેખકર ઇમાન લાયા. ઝોર મુસલમાન હુવા, ઝોર દોલતે ઇમાનસે માલામાલ હુવા. ઝોર બજળ્યાને શોક ઇસતરેહ અઝ કરને લગા.

કસીદા.

શાફએ રોજે જગત સાકીયે દૈસર આયા,
મેરા મવલા મેરા સરવર મેરા આકા આયા.
જબ નઝર રૂપે મુસફફાયે પયંબર આયા.
દેખકર આલમે [હયરતમે] સીકંદર આયા.
તુ વોહ મહમુમે ખુદા હે તેરા રત્ના મોહ હે.
શાનમેં તેરી હે કુરઆને મુતહદરે આંખ.
દેખકર ખાદીમે હજરતકો મલાયેક બોલે,

દેખો દેખો વોહ નસીબેકા સીકંદર આયા.
 આખર ખોઇ હુવા શર્મસે પાની પાની,
 પેશે દંદાંને નળી. હસધડી ગૌહર આયા.
 કુછ નકીરેનને પુછા ન લહદમેં મુઝસે,
 લખેપે હસદમ સુખને નાઅતે પયંબર આયા.
 દેખકર સોઅશે ખુરશીદસે જલંતા મુજકો,
 કરમે શાફએ મહશ્વર મેરે સરપર આયા.
 જલવયે તુરે ધલાહીકા તમાશા દેખા,
 જળ તસવવુરમેં ખ્યાલે રખે અનવર આયા.
 દૌલતે વસ્લસે અપ્પ ઉસકો તવંગર કરદો.
 દોકે દરવેશ દરે પાકપે અસગર આયા,

રિવાયત—હે, કે અખુજહલ વગેરા મુશરેકાંકી સાથ કાઅળા શરીફમેં જમા હુયે, ઓર હજરત મોહમ્મદ મુસતફા સલ, સે અર્જ કીયા, કે આપ પેગંબરે બરહક હેં, તો યે આંદ ચોધવીં રાતકા આંદ દો દુકડે કરદીજયે, હજરતને અપની જખાને મુખારકસે ધરશાદ ફરમાયા. કે અગર દુકમે ખુદાસે મેં દો દુકડે કરદું, તો તુમ ધમાન લાઓગે, જળ ઉન્હોંને, ઇકરાર કીયા. કે હમ બેશક મુસલમાન હોગવેંગે, તળ હજરતને અપની અંગુસ્તે શહાદતસે આંદકો દો દુકડે કીયા, જતને લોક હાઝીર થે, સખકે ચેહરોંકા રંગ મીસ્લ પતંગ ઉડ ગયા, ઉસવક્ત બહોત કાશીર મુસલમાન હુયે, ઓર જખાને હાલસે યું કેહને લગે.

ગઝલ

કોનસી શય હે કે હસમેં નહીં જલવા તેરા,
 કોનસા સરહે કે હસમેં નહીં સવદા તેરા.
 આંદકે રખસે હે આલા રખે જેખા તેરા,
 મુતહૈયર હું કે અવસાફ લીખું કયા તેરા,

સુરયે તુરકો પરહ પરહકે મેં રખપર કુંકું,
 હો મદીનેમેં અગર સામના મેરાં તેરા.
 યા મોહમદ જોમેં કેહતાહું તો સુખહાનલ્લા,
 લખ ચીપક જાતેહેં વોહ નામ હે મીઠા તેરા.
 અશકી કુરસીકી યુન્યાદ પડી તેરે લીયે,
 મક્કા મવલાં તેરા મસકનહે મદીના તેરા.
 સુરમા માનગકા જીઅંદા હે આંખોમેં તેરી,
 હે મલાહતસે બરા ચેહરયે જોયાં તેરા.
 દેખકર હજરતે યુસુફને કહા સલ્સે અલા,
 સારે નખીયોમેં હે અંદાજ નીરાલા તેરા.
 મોહસે ખેસાખતા નીકલે મેરે સુખહાનલ્લા,
 ખાખે રાહતમેં નજર આયે જો ચેહરા તેરા,
 મેં ખુદાસે યે દુઆ કરતાહું હર શામે સહર,
 મેરી આંખોકો મોયસ્સર હો નઝઝારા તેરા.
 બાગમેં યુંચોને ખીલખીલકે કહા અય ચીશતી,
 યા નખી ક્યસા મોઅત્તરહે પસીના તેરા.

રિવાયત—હે, કે એક યહુદી પેગંબરે ખુદા સલ, સે દુશમની રખ-
 તાથા, અલ્લાહકે કેહરમેં મુખતીલા હુવા, ઓર અંધા હો ગયા, ઉસકી
 એક લડકીથી, ઉસકો વોહ નીહાયત અગ્રજ રખતાથા, ઓર વોહ લડકી
 હજરત મોહમદ સલ, સે મોહખ્ખત રખતીથી, યહુદીને એક રોજ અ-
 પની લડકીસે કહા, કે અય ખેટી કોમ અયસા હકીમ હોકે, ઉસકી મેં દવા
 કરે, કે મેરી આંખોમેં રોશની હો, ઉસ લડકીને કહા, અય બાપમેં વોહ
 દવા લાતીહું કે, ન સુરમા ન અગ્રજ ઉસકી હમસરી કરસકતા હે, યે બાત
 સુનતેહી બસ યહુદીને અપની લડકીસે કહા, કે જલ્દ જ. ઓર ઉસકી
 તદખીર કર, પસ વોહ લડકી ખીદમતે બાખરકત જનાય રસુલ સલ, મેં
 હાજીર હુઇ, ઓર ઇસતરેહ અર્જ કરને લગી.

શેઅર.

મેં શીઘાહું તુમપે યા મુસ્તફા તેરી ઇબ્જો શાન અઝીમ હે,
મેરે દર્દકી દો અબી દવા તુ મેરા તળીયો હકીમ હે.

આપને ઇરશાદ ફરમાયા, કે અય લડકી તુ કયા હાજત રખતી હે,
બીસને દસ્ત ખસ્તા અર્ઝ કી.

શેઅર.

મેરી જલ્દ લીજીયે તુમ ખયર મેરા દીલ હોગયા ખેસખર,
તેરે દરકો છોડું શીઝં કીધર કે રહીમ હે તુ કરીમ હે.

યે સુનકર જનાબ રસુલે મકયુલ સલ, ને ઇરશાદ ફરમાયા, કે લડકી
હમારે મીમખરકી ખાક લેબ, ઓર અપને ખાપકી આંખોમેં લગાદે, પસ
અય આશીકો ગોર કરના ચાહીયે, ઓર ઉસ લડકી કે યકીન ઓર મોહ-
ખતકો દેખના ચાહીયે, કે આપને તો મીમખરકી ખાકકા હુકમ દીયાથા,
ઓર ઉસ લડકી ને આપકી નાખલેનોંકી ખાક ઉઠાઈ, ઓર લેબકર અપને
ખાપકી આંખોમેં લગાઈ, પસ ઉસ ખાકકે લગતેહી પરવરદીગારને ઉસકો
દોઅંદ રોશની અતા ફરમાઈ, ઉસકે આપને કહા, કે અય ખેરી યે કયા
સુરમા થા, કે જો એક દક્કે લગાનેસે મેરી આંખેં રોશન હો ગઈ, ઉસ-
વકત લડકીને યે જવાબ દીયા.

ગઝલ.

હકીકત પુછતા કયા મુજસે તુ અપની દવાકી હે,
પીદર યે શાને હકે તુરે ધલાહ કુદરત ખુદાકી હે.
ગઈ હે ઓર મળયેગી બસ અબ યે રોશની તેરી.
નખીકા મોખજી હે ઓર ધનાયત કીખીયાકી હે.
કકાદે ખુગઝ દીલસે ઓર જીયારત કર મોહમદકી,
જીયારત મુસતફાકી એન જીયારત કીખીયાકી હે.
ન મુરમેકી ન અંજનકી ચેહે તાસીર બતલાદુ,
અરે યે ખાક નાઅલેને મોહમદ મુસતફાકી હે.

પસ હસવકત હસ ચહુદી નાખકારને યે કલેમાત અપની લડકીસે સુને,
માનીંદ બેદકે ગુસ્સેસે થરરાને લગા, ઓર કહા, કે એક છુરી લા, કે મેં
ધન આંખોંકો બાહર નીકાલું, કયુકે મેરા અંધાડી રેહના બેહતર થા, ઓર
કહા, કે તેરે સીવા અગર મુજકો ઓર અવલાદ હોતી, તો મેં ફૈરત તુ-
જકો હલાક કરના, ઓર મોહજીયતે મોહમદકા મુખ અખાતા, યે કેહતર
અપની આંખોંમે વોહ ચહુદી છુરીયાં મારને લગા, હસવકત જોખસે આ-
વાજ આઈ, કે અબ ચહુદી એકબાર કયા અગર સત્તર બાર અપની આં-
ખોંમે છુરી મારેગા, તોબી તેરી રોશની કમ નહોંગી, પસ યે સુનતેલી
ચહુદી હયરાન હુવા, ઓર અપની લડકીસે કેહને લગા, અબ ખેડી વાસ્તે
ખુદાકે મુજકો રસુલ સલ્મ, કી ખીદમતમે લેચલ, લડકીને કહા, જીસતરેહ
મેં કહું, હસતરેહ મંજુર કર. યાને પાઉમે ખેડીયાં, ગરદનમેં તોક, કુમર
મેં રસન, હસને કહા, મુજે સબ મંજુર હે. પસ વોહ લડકી મીસ્લ કેડી
કે અપને બાપકો ખીદમતમે રસુલ સલ્મ, કે લે ગઈ, જોંહી હસ ચહુદી
રસુલ સલ્મ, કો કેખા, ફૈરત કદમોંપર ગીરે પડા. ઓર કલમયે તૈયેખાંલક
ધલાહા ધલલદલાહો. મોહમદર રસુલુલ્લાહ, પરહા. પસ દૈલકે
ધમાનસે માલામાલ હોકર યું કેહને લગા.

કસીદા.

સૈયદે પાક માહે લીકા મેરી તરફકો દેખના,
 અછછે હખીએ કીચીયા મેરી તરફકો દેખના.
 મેં વોહ હકીરો જરૂં સખકી નઝરમેં ખાર હું,
 બહરે શહીદે કરખના મેરી તરફકો દેખના.
 કુછ નકીયા! નકર ચલો ઉમ્રકો મુક્ત ખોદીયા,
 હશ્રમેં હે યે ધલતીજા મેરી તરફકો દેખના.
 રેહતા હું ખાર ઓર જલીલ દરદે ગુનાહસે અલીલ,
 તેરેહી હાથ હે શીદા મેરી તરફકો દેખના.
 કોઈ હે સાહેબે હુનર જરપે કીસીકી હે નઝર.
 મેં હું તુમીકો જાનતા મેરી તરફકો દેખના,
 વોહ જો રશીક આવેંગે આકમેં ડાલ જાવેંગે,
 તુહી મુઝે બચાવેગા મેરી તરફકો દેખના.
 કબ્રકી કાલી રાત હે વાં ન કીસીકા સાથ હે,
 તેરાહી વાંપે આસરા મેરી તરફકો દેખના.
 સખત હે વક્ત નજેકા જસસેકે જહે કાંપતા,
 અયસે મુકામમેં શહા મેરી તરફકો દેખના.

ખ્યાને, મોહખખત વ શકાયત, સલ.

અથ આરોકાને મોહમ્મદ સલ, ખુદાવંદે આલમ ઓર રસુલે મુકર-
 રમકો તુમહારે સાથ તો ઇસકદર ઉલફત, ઓર તુમકો ઉનકી મોહખખતસે
 જો બાએસે બહુબુદીયે કૌનેન હે યે ગફલત, અગરચે આપકી જાત દલ-
 મતુલ લીલ આલમીન હે, મગર ઉમ્મતે આસીકે વાસ્તે દરબાએ મોહખખત
 જહોત તાકીદ દરમાઈ હે. કયું કે રસુલે મકખુલ સલ, સે ઇસ્ક વ મોહખખત

કરના, ઔર ઉનકે નામપર માલોજર લુટાના. ખાઓત્ત નજતકો હે, ચુ-
નાંચે ફરમાયા રસુલ સલ, ને કે મોમીન કામીલ નહીં હોતા, જખતકકે અ-
જબ નરખ્ખે. મુજકો અપને માલ ઔર અવલાહ ઔર માંખાપ ઔર
સારે જહાંનસે. ચુનાંચે એક રોજ આપને એક સહાબીસે યાને હજરત
અબુબકર સીદ્દીક રદી, કો ફરમાયા, કે અય સીદ્દીક, તુમ મુજસે
કીતની મોહબ્બત રખતેહો, આપને અર્જ કી, કે યા રસુલુલ્લાહ સલ, અગર
હુજુર ફરમાવેં, કે અય સીદ્દીક, તુ અપના ધરખાર માલ મુઝપરસે નીસાર
કરદે. કસમહે ઉસ પરવરદીગારકી કે સીદ્દીક કભી ધનકાર ન કરેગા. આ-
પને ઇરશાહ ફરમાયા, કે અય સીદ્દીક યે કામેલ મોહબ્બત નહીંહે, શીર
આપને હજરત ઉમર રદી, સે ઇરશાહ ફરમાયા, કે અય ઉમર તુઝે કી-
તની મોહબ્બત હે, અર્જ કી, યા રસુલુલ્લાહ, અગર હુજુર ઇરશાહ ફરમા-
વેં, કે અય ઉમર તુ અપના કલેજ નીકાલકર રખદે, યા અપની આંખી
જખાન કાટદે, કસમ હે ઉસ પયદા કરને વાલેકી કે, યે ઉમર હરગીજ
ધનકાર નકરેગા. આપને ઇરશાહ ફરમાયા, કે અય ઉમર યેહી કામેલ
મોહબ્બત હે, અય લાઇમુસલમાનો ગોર કરોકે, કયસે કયસે આશીક ઔર
આહને વાલે મોહમદ સલ, કે થે.

કસીદા.

ઇસ્કે મહબુબે ખુદા અયદીલ હસે હાસીલ નહીં,
લાખ મોમીન હો મગર હમાનમેં કામીલ નહીં.
યે કરીમી હે ખુદાકી હું જો મદદાહે નખી,
વર ન મેરા મોહ તો વસ્કે પાકકે કાખીલ નહીં.
૩૭ જન્નતકો નખયેગી મદીનેસે મેરી,
હું મેં શયદાયે નખી હુરોંપે કુછ માઇલ નહીં.
કર મુઝે સેરાખ દીદારે રસુલે પાકસે,

આમે કૌસરકા ખુદાવંદા મેં કુછ સાધલ નહીં.
કોફેરે મુતલક હે વોહ મુરત હે વોહ મલગી હે વોહ,
જો રીસાલતકા રસુલે પાકકી કાઢલ નહીં.
જાન આસાનીસે નીકલે વડતે મુરદન યા નખી,
આપકે નજદીક યે મુશકીલ મેરી મુશકીલ નહીં.
આશીકે શાહે અરબ હોકર પડા હું હીંદમેં,
શીરકયે ઊશશાકમેં મુઝસા કોઇ કાઢીલ નહીં.
શીરતીહે આંખોમેં મેરે સુરતે પાકે નખી,
હુલ્દે તુઝસા વદદોહાકા ખલકમેં આમીલ નહીં.

હે

નકલ—હે, કે એક શખ્સ બહીરા નામી હુઝુરકા કમાલ આશીકે
જાન થા, હર વકત દીદારે અહમદે મુખતારકે શાકમેં એક જંગલમેં કે
જુસ તરફ બકસરત કાફીલોંકા ગુજર હોતા થા, જુપડા બનાકર રેહને
લગ્યા, ઓર મુંતેઝરે કાફલયે મોહમ્મદી હુવા. ઓર હરદમ શોકે દીદારમેં
કુછ અયસા જખાં પર જારી રખતા થા.

કસીદા.

આનેવાલા હે ધધિર મોહરે તુખુવતવાલા,
યાને મહબુબે ખુદા ચાંદસી સુરત વાલા.
શુક હે અબતો મુઝે ઉનકી જીયારત હોગી,
યે બહીરા હે અજબ દેખીયે કીસમત વાલા.
અય શહે હર દો જહાં આકે ખખર લો જલદી,
મર રહા હે તેરા આશીક તેરી આહત વાલા.
આશીકે રૂયે નખી હોકે યહાં બેઠા હું,
આયેગા કાફીલા કબ ખતમેં રીસાલત વાલા.

ઔર જળ કોઈ કાફીલા ઉસ રાહસે નીકલતા, બહીરા આશીકે જર બશોકે દીદાર ઉસસે જાકર દરયાફત કરતા, કે કોઈ કાફીલા જનાબ રસુલે મકબુલ સલ, કાબી આનેવાલા હે ? વોહ કેહતે કે હમકો નહીં માઅલુમ, કે વોહ કાફીલા કબ આયેગા, તબ યે કુછ અમસા કલામ જબાનપર લાતા.

કસીદા.

મુઝે શોક અપના લગાદીયા મુઝે મદતું અપના બનાદીયા,
મુઝે ગમમેં અપને ફંસા દીયા મુઝે અયેશ અપના બુલા દીયા.
તેરે દેખનેકી હે આરઝુ તેરે દીદહીકી હે અસ્તન્નુ,
મેરે દીલમેં બસ ગયા તુહી તુ મુઝે શયદા અપના બનાદીયા.
યહાં આઓ યા વહાં લો બુલા યા રસુલે હક શહે દોસરા,
નહીં એન દીલકો મેરે જરા મુઝે ગમને તેરે મીટા દીયા.
મુઝે જલવા અપના દીખાઇયે મુઝે દરપે અપને બુલાઇયે,
મુઝે દીલસે તુમ ન ગીરાઇયે ગો નઝરસે સબને ગીરાદીયા.
કરો બુલ્દ મુઝપે શહે હુદા હે ગરીબ સરવર બેનવા,
હે યે કરતા આપસે ધલતીબ મુઝે કયસે દીલસે બુલાદીયા.

એક રોજ બહીરાકો નાગાહ એક કાફીલા નઝર આયા, ઉનમેં એક બુઝુર્ગ સાહેબે હુસનો જમાલ, અનપર બાદલ સાયા કીયે. હર તરફસે દુર્રો સલામકા બુલ બહીરાકે મકાનકે તરફ આતે હે, યે દેખકર પેશવા-જકો ગયા, ઔર હુઝુરસે જાકર અર્જ કરને લગા, કે યા રસુલુલ્લાહ, મેરી દાઅવત મંજુર ફરમાઇયે, ઔર મુઝે અપને મોહરે તુબુબ્બતકી અયારતસે મુશરરફ કીજીયે. બાદ ઇસિરાર હુઝુરને મકબુલ ઔર મુશરરફ ફરમાયા, બહીરા બાગ બાગ હોકર શોકમેં મસ્તાનાવારે કુછ યું કહેતાયા.

ગઝલ.

ઉલટમેં ફંસાયા હે રસુલે અરબીને,
 મકકી મદની હાશેમી વ મુત્તલબીને.
 ઉસ મોહરે નુખુવ્વતકી જ્યારત હોતી .મુજકો,
 કયા હુદ્દ કીયા મુઝપે રસુલે અરબીને.
 ઉમ્મીદ નથી જીનેકી મુજકો યહાં બિલકુલ,
 કીસ વકત મુઝે આકે સંબાલા હે નબીને.
 સખ મુશકીલેં હલ હોતી હેં ઇસ નામસે અપની.
 હર ગમસે બચાયા હે ઇસ આલી નસબીને.
 અય મોહરે અરબ માહે લીકા સરવરે આલમ,
 દીલ છીના મેરા ઇસ તેરે ઉમ્મી લકબીને.
 ઇસ સરવરે આજીજકો દીખા દીજીયે જલવા,
 ખેચેન કીયા તેરી જ્યારત તલબીને.

નકલ—હે, કે એક સહાબી જીસકા નામ હજરત જાબર રહી, થા, ઉન્હોંને એક દુ'બા ઇસ ગરજસે પાલાથા, કે મેં જીયાદત રસુલે મક્યુલ સલ, કી કરંગા, અલગરઝ આપને ઉસ દુ'બેકો રસુલે મક્યુલ સલ, કી જીયાદતકે વાસ્તે જીખ્હા કીયા, પસ હજરત જાબર રહી, બાહર ગયે, ઉનકે દો સાહેબ જાદે થે, એકકા સીન છે બરકા, ઝોર દુસરેકા સાત બરસકા થા. બડે ભાઇને છોટે ભાઇસે કહા. કે દેખો ભાઇ, બાબા જનને હમારે દુ'બા ઇસ તરેહસે જીખ્હા કીયાથા, પસ બડે ભાઇને છોટે ભાઇકે ગલે પર છુરી ફેરદી. કે કિસકા ફૂડક કર દમ નીકલ ગયા, જીસ વકત બડે ભાઇને દેખા, કે ભાઇ મરગયા. ઉસ વકત અપની વાલીદાકે ખોદકે મારે બાલાખાને પર ચરહ ગયા, વહાં પેર લડખડાયા, વોહબી કોઠેસે આ પડા, ઉસકાબી મગઝ ફટ ગયા. ઝોર દમ નીકલ ગયા. જીસ વકત ઉનકી માંને

દેખા, કે દોનોં બેટે મરગયે, પસ ઉઠાકર દોનોંકી લાશકો કોઠડીમેં ડાલ દીયા. ઓર યે જરા ખ્યાલ દીલમેં ન કીયા, કે કીસકી અવલાદથી, ઓર કોન મરગયા. ઓર વોહ નેક અખત ખાના પકાનેમેં મશગુલ રહી, ઓર ઇસ ખુશીમેં ખુલી રહી, કે આજ હમારે યહાં દોનોં જહાનકે બાદશાહ અહમદ મુજતબા મોહમદ મુસતશા સલ, મેહમાન હોંગે. ઇધર તો યે મોઆમેલા ગુજરા, ઓર ઉધર ઇરશાદે બારી હુવા, કે અય અખદિસ અલે, જાકર મેરે મહમુમસે કહો, કે જખ તક આપ અપને સાથ જાખર રહી, કે દોનોં સાહેબ જાદોંકો ખાના ન ખીલાઓ, હરગીજ ખાના ન ખાના. અલગરઝ અસવકત કે જાખર રહી, હજરતકો ખુલાનેકે વાસ્તે આયે, ઓર ઘરપર લેજાકર ખાના ચુના, ઓર અર્ઝકી, કે હુઝુર ખાના તનાવલ ફરમાઇયે, આપને ઇરશાદ ફરમાયા, કે અય જાખર રહી, તુમ્હારે દોનોં સાહેબજાદે કહાં હેં? જાખર રહી, ને અર્ઝ કી, કે યા રસુલુલ્લાહ, વોહ કહીં બાહર ખેલતે હોંગે, આપ ખાના તનાવલ ફરમાઇયે. જો કુછ બચેગા હમ-બી ખા લેંગે. ઓર હમારે બચેબી ખા લેંગે, આપને ઇરશાદ ફરમાયા, કે અય જાખર રહી, મુજકો હુકમે ખુદા પહોંચાહે, કે જખતક જાખરકે દો-નો બચેઓંકો અપને હમરાહ ખાના ન ખીલાઓ, હરગીજ ખાના ન ખા-ના, પસ જાખર યે સુનકર અપની બીબીકે પાસ આયે, ઓર પુછને લગે, કે લડકે કહાં હેં? પસ ઇસ વકત મોહમ્મતે માદર જોશમેં આઇ, ઓર અર્ઝકીયા.

ગઝલ.

યે માન લીયા હમને કે ઈસાસે સીવા હો,
જખ જાનું કે દરદે દીલે આશીકકી દવા હો.
દીલ ઉસકો કહા કરતે હેં જો તુમપે શીદા હો,
દમ વોહ હે કે જો તેરી મોહમ્મતમેં ફના હો.
અય જખમે અગર આઠ પહેર ચેહી ફુઆ હો,

જીસને યે કરમ મુઝપે કીયા ઉસકા બલા હો.
 ઉસ જખમકે સદકે જો હો શમશીર નીગાહકા,
 કુરઆન મેં ઉસ દર્દકે તુમ જીસકી દવા હો.
 મયખારોંકા સદકા મુઝે એક જામ પીલા દે,
 દારેનમેં અય પીરે મુગાં તેરા બલા હો.

અલ્લ ગરઝ જીસ વક્ત આપને ઉન દોનોં સાહેબ જાહોંકા નામ લે-
 કર પુકારા. પસ કોહીસે કલેમા લાઇલાહો ઇલ્લાહો મોહમદર રસુ-
 લુલ્લાહ પરહતે હુયે નીકલ આયે, આર અર્ઝ કરતેયે.

ગઝલ.

કુચેમેં મોહમદકે જો આયે હુયે હેં,
 હરએક તરફ શાને ખુદા પાયે હુયે હેં.
 વલ લયેલસે ખરહકર હેં તેરી આરીઝે કાકુલ,
 કુરઆનમેં વોહ ઉસકી કસમ પાયે હુયે હેં.
 મહબુબે ખુદાકે રૂપે પુર તુરકે આગે,
 ખુરશીદો કમર દોનોંહી શરમાયે હુયે હેં.
 હોજાયે નઝર રહમકી મુઝ ખસ્તા જીગર પર,
 યા શાહેદીં હમ આપકે કેહલાયે હુયે હેં.
 દીલ આંખોંહી આંખોંમેં મેરા લેગયે વોહતો,
 જો જુલફે સીયાહ દોશપે લટકાયે હુયે હેં.
 પરદા ઉઠા મીમકા તો આઘ નીદા ચેહ.
 ખુદ અપનેમેં હમ આપકો ચમકાયે હુયે હેં;
 દીદાર દીખા દીજાયે કબસે શહે વાલા,
 હમ ઇસ દીસે ખેતાબકો ખેહલાયે હુયે હેં.

અય આશીકાને રૂંચે પયંબર, જે મોઅજુબ, હજરત રસુલે મકબુલ સલ, કયસા હુવા, ઓર નખર રદી, કો ઓર ઉનકો જૈનકો કયસી મોહબ્બતથી ! સુખ્હા નહા ! કયસે આશીકે જર, પરવાનચે જન નીસાર થે, કે અપની જનો માલ ઉસ બાદશાહે નામદાર પર કુરઆન કરતે થે. યુનાંચે એક મરતખે હુઝુર જંગે મોહદકી લડાઇમેં તશરીફ લે ગયે, ઓર આપકે હમરાહ ધખને અજુર રહ, બી સાથ થે, જસવક્ત કોઇ તીર આપપર આતા, તો અપને ઉપર ખાતે થે, ઓર મોહમ્મદ સલકો બચાતેથે. અય આશીકો ગોર કરોકે, કયસે આશીકે રસુલ મકબુલ સલ, થે. યુનાંચે હજરત ખિલાલ રદી, બી કયસે જન નીસાર થે.

નકલ—હે, કે એક રોજ સહાબીયોંને અર્ઝ કી, કે યા હજરત, ખિલાલ રદી ગલત અજનન કેહતે હેં. ઇસલીચે કીસી ઓર શખ્સકો દરશાદ ફરમાઇયેગા, પસ આપને દુસરે શખ્સકો દરશાદ ફરમાયા. પસ જસવક્ત હજરત ખિલાલ રદી, ને યેહ દેખા, તો પરવરદીગારસે દુઆ કી, અય પરવરદીગાર, તેરે હખીખને મુઝસે અપની ગુલામી છીન લી હે, ઉસીવક્ત દરશાદે ખારી હુવા, અય જુબ્બલ અલે, મેરે મહબુબસે જાકર કેહદે, યા રસુલુલ્લાહ, કયા આજ આપકે યહાં અજનન અલી તક નહીં હુઇ હે ? આપ યેહ સુનકર રસુલુલ્લાહ સલ, ખીદમતમેં હાઝીર હુયે, ઇસી તરેહસે અર્ઝ કી. આપને દરશાદ ફરમાયા, કે અય અખી જુબ્બલ, અલે. આજ તો બહોત ખુલંદીકે સાથ અજનન હુઇ હે. કયું કે ખિલાલ રદી, ગલત અજનન કેહતે હેં. ઇસ વજેસે દુસરે શખ્સને કહી હે. અર્ઝ કી, કે યા રસુલુલ્લાહ, પરવરદીગાર દરશાદ ફરમાતા હે, ખિલાલ રદી, કો અજનનકે વાસતે કહો, કયું કે ખિલાલ રદી. હી અજનનકી આવાજ લામકાં તક પહોંચતી હે, મેરે યહાં તમામ શીરીસ્તે વુઝુ કીયે હુયે, તૈયાર બેઠે હેં, ઓર ઈંતેઝારમેં બેઠે હેં, કે કય ખિલાલ રદી, કી અજનન હો, ઓર હમ નમાઝ પરહેં. પસ આપને ફીર ખિલાલ રદી, કો દરશાદ ફરમાયા, કે અજનન કહે. અય મુસલમાનો દેખો, કે કયસી મોહબ્બત ઓર ઇશ્ક ઓરા

અડા મરતબા હજરત બિલાલ રહી, ને પાયા. પસ હમકો બી મુનાસબ હે,
કે ઉસ હખીએ પાકસે ઇશક ઓર મોહબ્બત અજ હદ પયદા કરે, કે રોજે
મેહશર વસીલયે નખત હો.

કસીદા.

જો શેરતા જમાલે રખે મુસતફાકે હેં,
હકા કે વોહ હખીઅ રસુલે ખુદાકે હેં.
કયુંકર ખ્યાન હો અહમદે મુરસલકા મરતબા,
માઅશુક હેં હખીઅ હેં ખ્યારે ખુદાકે હેં.
ફરરાશ જબ્બલ સરાશીલ પાસખાં,
યે મરતબે હુઝુરકી દોલત સરાફે હેં.
દુન્યામેં વોહ બચે હેં ગુનાહોંસે બાલ બાલ,
વા અસ્તા જો હુઝુરકી જુલફે દુતાકે હેં.
કયા આજ કુદસીયોંમેં હે મીલાદે મુસતફા,
આવાજે ચાર સીમ્ત જો સલ્લે અલાકે હેં.
શાહોંપે કયું શરફ નહો ઉનકો જહાનમેં,
દુન્યામેં જો ફકીર દરે મુસતફા કે હેં.
બાગે બેહિસ્ત ગુલશને જન્નત રીયાઝે ખુદ્દ,
યે સખ મકાન આશીફે ખયરલવરાકે હેં.
કયા દેગા આફતાબે કયામત હરજ હમેં,
હમતો ગુલામ હજરતે શમસુદ્દોહા કે હેં.
કયા ખોફ ઉનકો રોજે કયામતકા અય હિલાલ,
મદદાહ જોકે શાફયે રોજે જઝાકે હેં.

રિવાયત—હે, કે હજરત સલ, કયામતકે દીન કમરે શઆફત બાંધેંગે,
ઓર તાજ કરામતકા ફરકે મુબારકપર રખકર, અરસાતે કયામતમેં જસ-

તરેહ માદરે મુહરીકા અપને ફરજદે ગુમગસ્તાકી હસ્તજી ફરમાવેંગે,
 હુકમ હોગા, કે અય મોહમંદ સલ. ઉમ્મતકો હીસાબકે વાસ્તે સામને
 લાઓ, આપ ખુલકાવે રાશેદીન, ઓર મોહાન્નેરીન, ઓર અનસાર, ઓર
 શોહદા ઓર જોહહાદ ઓર ઉખ્યાદકો સામને લેખાંધગે, પસ ખી-
 તાબ હોગા, અય મોહમંદ સલ, યે લોગ મુતી હેં યા મુનહરીફ, મુખ-
 લીસ હેં યા હુશમન, આલીમ હેં યા જાહીલ, રોજદાર હેં યા હરામખાર,
 કીસકીસ તરેહકે લોગ લાયેહો? હજરત સલ, નીહાયત મધુલ ઓર મગ-
 મુમ ઓર આબદાદા હોકર અર્ક કરેંગે, પરવરદીગાર મેરે, મુઝે તેરે રહમ
 ઓર કરમસે યે ઉમ્માદ ન થી, કે ઇસકદર મેરી ઉમ્મતકી તફતીશ ફરમા-
 વેગા, ઇરશાદ હુવા, અય હખીબ, આજ રોજ હીસાબકા હે. કાહ કાહ કતરા
 કતરા હીસાબ કરેંગા, તા તુઝે માઅલુમ હોવે, કે તેરી ઉમ્મતસે કીસ
 કદર નાફરમાની હુઇ, ઓર ટોહ ટોહ દરીયા અખ્શદુંગા, તાકે દેખે તુકે
 કીસ કદર પાસદારી ઓર ગમખારી તેરી મંજુર હે.

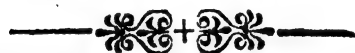
કસીદા.

જાબ હશ્રકે મયદાનમે આવેંગે મોહમંદ,
 ઉમ્મતકો અજ્ઞાનોસે ખુડાવેંગે મોહમંદ.
 ઉમ્મતકે તખ્ત દેખકે દર હાલે પરેશાં,
 આંસુ ગમે ઉમ્મતમે બહાવેંગે મોહમંદ.
 ફરમાવેંગે ઉમ્મતકો મેરી અખ્શદે યારખ,
 હાય અપને યેહી કેહકે ઉઠાવેંગે મોહમંદ.
 સબ નફસી પુકારેંગે નખી ખોદે ખુદાસે,
 યા ઉમ્મતી કેહતે હુયે આવેંગે મોહમંદ.
 ફરમાવેંગે ઉમ્મતસે નગમરાઓ અજ્ઞો,
 દોજખકે કરીં હસધડી આવેંગે મોહમંદ.

કરતે હુગે દરગાહે ધલાહીમેં મુનાબત,
 સર અપનેકો સીજદેમેં બુકાવેંગે મોહંમદ.
 ફર હકસે શકાઅત ઉન્હેં દોજખસે બચાકર,
 ફીરદોસમેં સાથ અપને લેખવેંગે મોહંમદ.
 હોવેગા વહાં પદલયે ધસીયાં ને ગીરાંબાર,
 તખ પદલયે નેકીકો બુકાવેંગે મોહંમદ.
 હાફેઝ ગમે દોજખસે નકર દીલકો પરેશાં,
 શીરદોસમેં સાથ આપને લેખવેંગે મોહંમદ.

ખ્યાને મેઅરાજ.

અય આશોકાને મોહંમદ સલ, કિતાબોમેં મરકુમ હે, કે સત્તાઈસર્વી
 રજજખકી શખકો હજરત મોહંમદ સલ, ને ઉમ્મહાનીકે ઘર ને દર-
 મીયાન સફા ઓર મરવાકે હે, ઓર આપને વહાં ઐયામે ખુદસાલીમેં
 પરવરીશબી પાઘ હે, ખામે ધસ્તેરાહત ફરમાયા, ઉસીરાત રખમે જલીલ
 કી તરફસે અબ્રહીમકો હુકમ પહોંચ્યા, કે અય રહુલઅમીન, આજકી રાત
 તમામ મુસખ્ખેહાને મલાયે આલા, ઓર કરશખીયાંને આલમે ખાલાકો
 ખશરત હે, કે અસ મહબુબકે હજરોં યરસસે તુમ મુશતાક થે, આજકી
 રાત હમ ઉસકો આસમાનપર ખુલાતેહેં, તાકે સખ ઉસકે સમયે રખસાર
 પર પરવાના વાર નીસાર હોખવેં, તમામ ફિરીસ્તે અપની અપની હદપર
 ઇસિતીકખાત્રકે વાસ્તે ઇસતાદા રહેં, હુરાંને ખેલીસ્તે યરીં સરાપા આરાસ્તા
 હોખવેં, ગીલમાન તખકહાયે દુર વ યાકુત નીસાર કરનેકો લાવેં, અરશે
 યરીંસે ફરશે જમીંતક નુરહી નુર હોખવે, આફતાખકો જખતક હુકમ નહોવે
 ન નીકલને પાવે, માહ શખે અંદાદાર ફલકે અબ્વલપર જલવા અફરોજ રહે,
 જડી ખુટી આપસમેં સરગરમે મુખારક ખાદ, ઓર કોહસે લેકર કાહતક,
 દીલશાદ રહેં, ચરીંદ પરીંદ આરામ કરેં, અબ્રહીમે અમીન કુખુરે ખની

ਆਦਮਸੇ ਅਜਾਘ ਭਭਾਵੇ, ਐਰ ਹਜ਼ਰਤ ਆਦਮ ਅਲੇ, ਸੇ ਲੇਕਰ ਹਜ਼ਰਤ
 ਈਸਾ ਅਲੇ, ਤਕੀ ਰਹਿਓ ਰਵਾਇਓ ਕੁਦਸਸੇ ਮੋਅਤਰ ਕਰੇ, ਤਾਕੇ ਕੁਲ ਅੰਘੀਯਾ
 ਆਨਕੀ ਰਾਤ ਹਮਾਰੇ ਮਹਾਘੁੰਘਕੇ ਚਸਤੀਓ ਘਾਲਕੋ ਵਾਸਤੇ ਆਮਾਨ ਐਰ ਮੁਸ਼-
 ਅਦ ਰਹੇ. **ਉਘਾਧਲ** ਸਤਰ ਹਜ਼ਰ ਫ਼ਿਰੀਸਤੇ ਹਮਰਾਭ ਲੇਕਰ ਘਲੁਕਮੇ ਘੁਟਾ-ਘੇ-
 ਫ਼ੀਸਤਮੇ ਆਏ, ਐਰ ਵਹਾਂਸੇ ਐਕ ਘੁਰਾਕੋ ਆਏ ਫ਼ੈਸਰਸੇ ਨੀਹਵਾਸੇ
 ਆਰਾਸਤਾ ਕਰਕੇ ਘੇਫ਼ੀਸਤਮੇ ਲਾਏ, ਐਰ ਦਰੇ ਆਂ ਹਜ਼ਰਤ ਸਲ, ਪਰ ਆਏ,
 ਐਰ ਆਪਕੋ ਜਗਾਕਰ ਮੁਜ਼ਨਾ ਵਸਨਕਾ ਸੁਨਾਯਾ.

ਕਸੀਦਾ.

ਯਾ ਨਘੀ ਆਘਸੇ ਜਗੋ ਰਾਘੇ ਮੇਅਰਾਨ ਛੇ ਆਨ,
 ਦੋਨੋ ਆਲਮਕਾ ਤੁਮ੍ਹੇਂ ਦਫ਼ਨੇ ਦੀਯਾ ਰਾਨ ਛੇ ਆਨ.
 ਦਰੇ ਦੋਲਤਘੇ ਸਵਾਰੀਓ ਘੇ ਛਾਜੀਰ ਛੇ ਘੁਰਾਕ,
 ਐਰ ਮਲਾਘੇਫ਼ੀ ਜਲੁਕੇ ਦੀਯੇ ਅਫ਼ਵਾਨ ਛੇ ਆਨ.
 ਮੁੰਤੇਜੀਰ ਸਾਤੋਂ ਫ਼ਲਕਪਰ ਛੇ ਘਡੇ ਫ਼ੁਰੇ ਮਲਕ,
 ਦੋਲਨੇ ਦੀਫ਼ਕਾ ਦਰਐਕ ਤੇਰੇ ਮੋਛਤਾਨ ਛੇ ਆਨ.
 ਵੇਘੀ ਸ਼ੈਕਤ ਨੇ ਸਵਾਰੀਓ ਨੇ ਘੋਲ ਓਛੇ ਮਲਕ,
 ਵਾਛ ਕ੍ਯਾ ਸ਼ਾਨ ਤੇਰੀ ਸ਼ਾਨਸੇ ਫ਼ਖ਼ਰਾਨ ਛੇ ਆਨ.
 ਤੇਰੀ ਨਾਅਜ਼ੇਨਕਾ ਵੇਛ ਦ੍ਰਿਸ਼ਾ ਛੇ ਆਲਾ ਅਸਸੇ,
 ਅਰਸ਼ਕੇ ਫ਼ਰਸ਼ਕੋ ਛਾਸੀਨ ਰਸ਼ਕੇ ਤਾਨ ਛੇ ਆਨ.
 ਘਾਫ਼ਸਾਛ ਦੋਨੋਂ ਜਹਾਂਕਾ ਤੁਮ੍ਹੇ ਆਲੇਕਨੇ ਦੀਯਾ,
 ਸਰਪਰ ਉਮਮਤਕੇ ਸ਼ਾਫ਼ਾਅਤਕਾ ਤੇਰੀ ਤਾਨ ਛੇ ਆਨ.
 ਕਲ ਕ੍ਯਾਮਤਕੋ ਘਦਰਗਾਛੇ ਘੁਟਾ ਅਧ ਵਹਸ਼ੀ,
 ਧੁੰ ਕਹੁੰਗਾਕੇ ਤੇਰੇ ਲਾਥ ਮੇਰੀ ਜਾਨ ਛੇ ਆਨ.

ખ્યાને વફાત.

-- ❀ ❀ ❀ --

રિવાયત--હે, કે મર્જકી હાલતમે હજરત સલ, મયમુના ખાતુન કે ઘરમે તશરીફ ફરમા થે, વહાં દેઈ સરલા હક હુવા, ઓર દેઈકી શીદ. દત ઓર ખુખારકી હરાત ન્યાદા હુધ, તો અજવાળે મુતહહેરાત થે ખખર સુનકર જમા હુધ. ઓર થે ખાત મુકરર હુધ, કે હજરત સલ, આયેશા રદી, કે ઘર તશરીફ ફરમા હોવે, આદહુ હજરત સલ, આયેશા રદી, કે ઘર તશરીફ લાથે, વહાંપર મર્જકા સખ્ત ગલખા હુવા, યાને શી-દતે તપકે સખખ કોઇ બદતે મુખારકપર હાથ નહીં રખ સકતાયા, તીન દીનતક થેહી હાલત રદી, ઓર અબ્દલ બહુકમે ખુદાયે કરીમ અયા-દતકે વાસ્તે આયે, ઓર ઇસતરેહ પયગામ લાથે, કે અગર મરઝીયે મુખા-રક દુનીયામે રહેનેકી હો, તો અલી સેહહતે કામીલ ઇનાયત કરે, વહલ્લા અપની જવારે રહમતમે જાયે આશાયેશ દું. આપને ફરમાયા, કે મીઝજ બહોત નાસાજ હે, ઓર મેં તાલીમે વીસાલે બેનીઆજ દું. રીવાયત હે, કે ઐયામે મરઝમેલી આપ મસજીદમે તશરીફ લાતે, ઓર નમાજ બાદ જમાઅત અદા ફરમાતેથે, જખ જનકનીકી શીદદત આપકે ઉપર ઇસકદર થી, કે રંગ ચેહરયે મુખારકકા કલી નફરાની, ઓર કલી અરગવાની હોખતા થા, મલેકલમોત બસુરતે ઓરાખી હાઝીર હુવા, આપને ઉસસે પુછા, કે મસકદર તકલીફ ઓરોંકોલી હોતીહે ? મલેકલ મોતને અર્ઝ કીયા, કે યા રસુલુલ્લાહ, ઇસકદર તકલીફ ઓરોંપર હોતીહે, આપકે ઉપર ઉસકા એક હીસ્સાલી નહીં હે. થે સુનકર આપ રોયે, ઓર ફરમાયા, વા ઉમ્મતાહો, અય ઇજરાઇલ, ઇસકદર તકલીફ મેરી ઉમ્મતપર હોવે, આજ ઉસકી ઇવઝ સખ મુજપર તમામ કરના, કે મેરી ઉમ્મતે ઝહ્દી ઇસ રંજ ઓર અજમતસે મહપુઝ રહે. ઇજરાઇલને અર્ઝ કીયા, કે યા શરીફ મુજનખી, આપ ઇસકા ગમ નફરમાધયે. આપકી ઉમ્મતકી રહકો બઆસાની કખ્ઝ કરેઆ. હાલતે નજેઅમે સરે મુખારક

હજરત આયેશા રહી, કે જનુ પર થા હાથ આસમાનકી તરફ ઉઠાકર ફરમાતેયે, વહોવર રશીકુલ આલા. કે એકબારગી રહે પુર કુતુહ કા-લેખે પાકસે પરવાજ કરકે મુતવજજા બઆલા ઇસ્લીન હુધ. કાકુ ઇન્ના લીલાહે વહન્ના ઇલિયહે રાજેઉન. અજવાજે મુતહહેરાત ઓર હજરત ફાતેમા જોહરા ગીરીયા વ જરીમેં યુ કહેને લગી.

કસીદા.

કેહતીથી જોહરા કયરે નખીપર બાબા પયંબર બાબા પયંબર,
આરામ કીજે મરકદકી અંદર બાબા પયંબર બાબા પયંબર.
ઉમ્મતકી ખાતીર એક દીન નસોયે ઉનકે ગુનાહપર દીનરાત રોયે,
સોજઓ બસ અબ મરકદકે અંદર બાબા પયંબર બાબા પયંબર.
હમ નૌહાગર હેં ખસ્તા જીગર હેં રોનાતો ચેહહે અબ બે પીદર હેં,
હો કુછ તસલ્લી અય દીકે સરવર બાબા પયંબર બાબા પયંબર.
પુછેગા કોન અબ અય ખીખી જોહરા ફાકા હેં યાકુછ ખાયાહે ખાના,
કીસસે કહેં તેરે શખ્ખીરો શખ્ખર બાબા પયંબર બાબા પયંબર.
ગાફેલહો અયસે કયું ફાતેમાસે અબ કયસે ખીછકે દોનોં નવાસે,
નાલાંહે ગમસે સાકીયે કૌસર બાબા પયંબર બાબા પયંબર.
અય ગમજદોંકે ગમખાનેવાલે અય આસીયોંકે બખ્ખશાને વાસે,
અબ મુતમઈ હેં રહે મુતહહર બાબા પયંબર બાબા પયંબર.
તીરસક ખરસતક જેંચી મુસીમન અછછી ઉઠાયે ફાકોંકી લજજત,
વોહ હકકે ખ્યારે માઅશુકે દાવર બાબા પયંબર બાબા પયંબર.
માતમજદોંકોં સમઝાયે કોન અબ ઉમ્મતકે ખાતીર ગમખાયે,
કોન અબ,
અસહાબ ગમસે સારેહેં મુઝતર બાબા પયંબર બાબા પયંબર.
મક્કા મદીના વીરાં હુવા સબ તુર ઇસ જહાંકા બસ ઉઠગયા અબ,
સુનીહે મસજીદ નાલાં હેં મીંબર બાબા પયંબર બાબા પયંબર.

અસહાય થે ફરીયાદો જરી સુનકર બેતાળ હો ગયે, મસજીદમાં શોરે
કયામત બરપા હો ગયા. હજરત અબુબકર રદી, રોતે હુયે ધરમે આયે,
ઝોર ઉસ ચેહરયે તુરાનીસે કપડા ઉઠાકર પેશાનીયે અનવરકો ખોસા દીયા,
બાદ ઇસકે મસજીદમાં આયે, ઝોર સખસે હાલ ખ્યાન કીયા, અસહાય જો
મસજીદમાં થે, સુનતેહી બાજે બેહોશ ઝોર બાજે અજખુદ ફરામોશ હો
ગયે, બાદ ઇસકે અસહાયે કીબાર, ઝોર અહલેખયતે અતહાર, મોવાશીક
વસીયતકે તજહીજ વ તકરીન અમલમાં લાયે, ઝોર ઉસ જસદે નાજની-
કો જો બરગે ગુલસેલી જીયાદા રંગ વ ખુમેંથા, બરહના નકીયા, ઝોર મયે
બના તીનબાર ગુસલ દીયા, ઝોર બાદ નમાજે જનાજકે આપકો હજરત
આયેશા રદી, કે હુજરેમેં દફન કીયે ગયે, અય આશોકાને મોહંમદ સલ,
ફરમાયા રસુલે ખુદા સલ. ને કે જીસ શખસને મેરે રોઝેકી જીયારત કી,
ગોયા કે દેખા ઉસને મુજકો હયાતમેં, તો હમકો લાજમ હે, કે હજરત કે
રોઝયે મુબારકકી જીયારતસે મુશરરફ હોયેં.

કસીદા.

૨

હાજીયો આઝો શહનશાહકા રોઝા દેખો,
કાઅબાતો દેખ ચુકે કાઅબેકા કાઅબા કેખો.
આજે જમજમતો પીયા ખુબ ખુજાઇ પ્યાસેં,
આઝો જુદે શહે કૌસરકાબી ફરીયા દેખો.
જેરે મીનાબ મીલે ખુબ કરમકે છાંટિ,
અબરે રહમતકા યહાં જોરે ખાસવા દેખો.
ખુબ આંખોસે લગાયા ગીલાફે કાઅબા,
કસરે મહબુબકે પરદેકાબી જલવા દેખો.
તુર એમનમેં થા વાં રકને યમાનીકા ફરોગ,
શોલયે તુર યહાં અંજુમન આરા દેખો.

જીનસે કાચખામેંથા લાખ ઉરસોંકા બનાવ,
જલવા ફરમા વહાં કૌનેનકા ફલહા દેખો.
જીમઆ મકકાથા ઇદ અહલે ઇખાદતકે લીયે,
મુજરીમોં આઓં યહાં ઇદે દોશંબા દેખો.
ગોરસે સુન તુ રઝા કાચખેસે આતીહે સદા,
મેરી આંખોંસે મેરે પ્યારેકા રૌઝા દેખો.

ગઝલ.

માચમુર હોરહાહે આલમમેં તુર તેરા,
અજ માહ તા બમાહી સખહે જીહુર તેરા.
ઇસરાયે અહમદીસે આગાહ હોસો જાને,
તુ તુરે હર શરર હે હર સંગે તુર તેરા.
હર આંખ તક રહીહે તેરેહી મોંહકો પ્યારે,
હર કાનમેં હું પાતા માચમુર શોર તેરા.
જખ જીમેં યે સમાઇ જોકુછ કે હેસો તુ હે,
શીદ દીલસે દુર કબખો કુરહો હુઝુર તેરા,
બાતા નહીંહે વાયેઝ જીજ દીદે હક મુઝે કુછ,
તુઝકો રહે મુખારક હુરે કુસુર તેરા.
વહદતકે હેં યે જલવે નકશો નીગારે કસરત,
ગર સીરરે માચરેફતકો પાવે શુહર તેરા.
ગર હરફે બેનીયાજી સરજદ નીયાજસે હો,
પુતલેમેં ખાકકે હે પ્યારે ગુશર તેરા.

ગઝલ.

યા પંજતન બચાના જખ જાન તનસે નીકલે,
નીકલે તો યા મોહંમદ મેરે દહનસે નીકલે.

આવેગા મેરા પ્યારા બાળેગી દહનકી મેરલી,
 જળ વોહ મેરા સાંવરીયા જોખનકે ખનસે નીકલે.
 મેરે મરીઝે દીલકી ઉમ્મીદ હે તો ચેહે,
 જનુ'પે ઉસકે સરહો ઝોર જન તનસે નીકલે.
 જળ જનો ફરસે ગુલ હે કહીયો ગુલોંસે જાકર,
 હમકો તો હોગયે હેં ખરસોં ચમનમે નીકલે.
 નીકલે જનાજી મેરા જળ યારકી ગલીસે,
 તો કલમયે શહાદત સખકે દહનસે નીકલે.
 ક્યા લાયાથા સિકંદર દુન્યાસે લે ગયા ક્યા,
 ચે દોનોં હાથ ખાલી બાહેર કફનસે નીકલે.

કસીદા.

યસરખકા બાંકા સાંવરીયા ચલ દેખેં સખી કૌસેને દના,
 સર સોહતહે લટપટ પધીયા લૌલાક લમાકા છતર ખના.
 અખીયાં વોહ રસીલી લાજ ભરી માજગકી કજરી સેજ ધરી,
 જનહેં દેખતહી સુખપુષ ખીસરી ચીતવનકી લટકહે મસ્તાના.
 માઅપુદકો રૂપ દીખાવત હે મકકી મદની ફેહલાવત હે.
 જળ ઝોરહ કમલીઆ આવતહે મન છીનતહે મનમોહનીયા.
 ગલીયોંમેં મદીનેકી ચલત શીરત મન છીનતહે પગ ધરતધરત,
 સાદાતકી કમલી કાંધે રખત ફકલમેકી બજાવત બાંસરીયા,
 જળ ચંદર સુરજમેં મન અટકા કાલીસી ઘટામેં જી ખટકા,
 માકાના મોહમંદકા પટકા દીખલાવત જલવયે અનતા અના.
 તૌહાદકા રંગ ખનાવત હે ઇરફાંકી ગુલાલ ઉડાવત હે,
 વોહ શરાબે તહુર પીલાવતહે ઉક દેખ લખ મેં ખાવરીયા.
 કુછ આકે મીલા ન યહાં હમકો નદીયા હમ સાંસને એક દમકો,

બાદી શર્મ હે રોજે ક્યામતકો મેંને પાપસે ભરલી ગાગરીયા.
 સુશીકો વસીલા તેરે સીવા દોજગમેં નહીંહે હબીબે ખુદા,
 હસનેનકો સદકો સલ્લે અલા મોરી પાર લગાદે નાવરીયા.

કસીદા.

મેં સદકે તેરે જુલ્દ લટકાને વાલે,
 દીલે આશીકે જર ઉલઝાને વાલે.
 અગરમે મેં મુક્લીસ ગરીબુલ વતન હું,
 તુએ તો હે મકદુર ખુલવાને વાલે,
 દીલે જર ઉઠ તુબી અજમે સરર કર,
 મદીનેકો જાને લગે જાને વાલે.
 કહા હકને મેઅરાજમેં યે નખીસે,
 નપરદા કરો હમસે અય કમલી વાલે.
 શીર આના ઇધરબી યે ધર હે તુમહારા,
 મેરે દીલ તપીદાકે તડપાને વાલે.
 મેં તનહા ન આઉંગા ઉમ્મતબી હોગી,
 જરા મુઝસે સુન લે ઓ ખુલવાને વાલે.
 હુલા શીર યે ઇરશાદ અય મેરે પ્યારે,
 ક્યામતકો લાના અરે ઓ લાને વાલે.
 હજારોં હે દીલ જુલ્દમેં તેરી ઉલઝે,
 નીશાના કરો ઓ બાલ સુલઝાને વાલે.
 હજારોં તડપતે હેં લાખોહેં ખીસમીલ,
 તુમહીપર તુમહારી કસમ ખાને વાલે.

કસીદા.

બનકે ખુલખુલ હમને બાગે દેહરે હુંકા શાખ શાખ.
 પાયા ઉનપે નામે અહમદ સાદ લીખ્યા શાખ શાખ.
 પત્તે પત્તેપર પતા પાયા નખીકે તુરકા,
 દેખા હમને જલવાગર અહમદકા જલવા શાખ શાખ.
 બાગબાને બાગે આલમ કરદીયા હકને જીસે,
 ઉસકા ખુલખુલ બોસ્તાને દીમે બોલા શાખ શાખ.
 પુર સમર જીસસે હુવા નખલે મુરાદે અહલે દી,
 બાગે ઉમ્મીદે જહાં લાયાહે મેવા શાખ શાખ.
 જેરે સાયા આગયા જીસકે જમીને આસમાં,
 અયસા બોસ્તાને મોહમ્મદ બરહકે ફુલા શાખ શાખ.
 તુરે હકકે સાથ થા, તુરે મોહમ્મદ જલવાગર,
 જો શજરપર તુરકે મુસાને દેખા શાખ શાખ.
 કયા અજબ બાગે જહાંમેં ગર રહે સરસખ્ત તુ,
 અછછા યે મઝમું હે સરવર તુને બાંધા શાખ શાખ.

ગઝલ.

અછછા નહો યા રબ કબી બીમારે મોહમ્મદ,
 કમ હો ન કબી ખાહીશે દીદારે મોહમ્મદ.
 મોમીન હુવા જીસને કીયા ઇકરારે મોહમ્મદ,
 કાશીર હુવા જીસને કીયા ઇનકારે મોહમ્મદ.
 રોયા કરેં ગુલનરમેં શયતુમકી રવીશ ફુલ.
 એકબાર જો દેખેં ગુલે રખસારે મોહમ્મદ.
 ઇંગારોંપે કયું લોહું ન મેં કુબકકી સુરત,
 જબ દેખું ન મોહ અંદસા રખસારે મોહમ્મદ.

આલમસે મેં ચક્રદંત સરોકાર ન રખ્યું,
હાથ આપે અગર ખીદમતે સરકારે મોહંમદ.
કયું આંખેં ન મેં બંદ કરેં દીદે જહાંસે,
હે મદદે નઝર ધન દીનોં દીદારે મોહંમદ.
મખલુકમેં ખાલીકકાલી ઇઝહાર નહોતા,
હોતા ન અગર ખલકમેં ઇઝહારે મોહંમદ.
યુસુફસે યુજુ હુસ્નમેં કયુંકર ન કહેં હમ,
ઇસ જોરપેહે ગરમીયે બાજારે મોહંમદ.
બંદોંમેં વહાં ઉનકી ઝલીખા હુધ ખાહાં,
ઝોર યાંપે ખુદાઇ હે ખરીદારે મોહંમદ.
જન્નતસે મુઝે કામ ન શીરદોસસે મતલબ,
કાસ ચીજકા તાલીબહે તલબગારે મોહંમદ.
અય હુત્ફ વોહ મહ્યુબે ખુદાવંદે જહાં હે,
જો કુછ કહો વોહ સબહે સન્નવારે મોહંમદ.

કસીદા.

પેશે હક મુઝદા શફાઅતકા સુનાતે જાઈગે.
આપ રોતે જાઈગે હમકો હંસાતે જાઈગે.
કુશતેગાને ગરમીયે મહશરકો વોહ જાને મસીહ,
આપ દામનકી હવા દેકર જલાતે જાઈગે.
કુછ ખબરબી હે ફકીરો આજ વોહ શાહે શહાં,
નેઅમતે ખુદ અપને સદકેમેં જુટાતે જાઈગે.
ગુલ ખીલેગા આજ યે ઉનકે નસીમે ફેઝસે,
ખુદ વોહ રોતે આઈગે હમ મુસકુરાતે જાઈગે.
હે ઉનહી કે આને તકકી દેર અય ઉફતાદેગાં.

ખુદ વોહ ગીરકર સીજદેમેં હમકો ઉઠાતે જાઈગે.
 આજ હદે આશીકાં હે ગર ખુદા ચાહેતો વોહ,
 અબરયે પેવસ્તાકા આલમ દીખાતે જાઈગે.
 લો વોહ આયે મુસકુરાતે હમ અસીરોંકી તરફ,
 ખીરમને ઇસીયાં પે અબ ખીજલી ગીરાતે જાઈગે.
 સોખતા જનોંપે વોહ પુર જોશે રહમત આયેહું.
 આયે કૌસરસે લગી દીલકી ખુઝાતે જાઈગે.
 વસઅતેં દી હેં ખુદાને દામને મહબુબકો,
 જુર્મ ખુલતે જાઈગે ઓર વોહ છુપાતે જાઈગે.
 સરવરે દીં લીજયે અપને નાતવાનેંકી ખબર,
 યે શયાતીં કબતલક હમકો સતાતે જાઈગે.
 ખાક હોખવેં વહાખી જલકે લેકીન અય રઝા,
 હમતો છકરે મૌલુદે અહમદ સુનાતે જાઈગે.

ગઝલ

મહબુબે ખુદા શહે જાનો ખશર યા સૈયેદેના અબદુલ કાદેર,
 અલતાફા કરમકી કીજો નઝર યા સૈયેદેના અબદુલ કાદેર.
 મેરી કીશતી ભંવરમેં આન પડી યા ગૌસ હે આપકી શાન બડી,
 કરો પાર ભંવરસે કીનારેપર યા સૈયેદેના અબદુલ કાદેર.
 જો મેરે પયે આગર રહે વોહ હમેશા જલીલો ખાર રહે,
 દુસ્મન હોં મેરે સખ જરો જખર યા સૈયેદેના અબદુલ કાદેર.
 તુમ બેશક હકકે પ્યારે હો અહમદ વ અલીકે દુલારે હો,
 મેં આપકો છોડકે જાઉં કીધર યા સૈયેદેના અબદુલ કાદેર.
 શીકલે મોહમ્મદ શાને અલી મહબુબે ખુદા સરતાજે વલી,
 મુશકીલમેં પડાહું લીજો ખબર યા સૈયેદેના અબદુલ કાદેર.

બગદાદમેં મુઝકો ખુલા લેના વોહ જમાલે ખુદારા દીખા દેના,
અબ હીંદમેં હોગા ન મેરા યુજર યા સૈયેદેના અબદુલ કાદેર.
મહમુદશાહ અપના ચાહે ભલા કર ગૌસકે નામકા વીદ સદા,
ચેહી દીલસે કહાકર આઝોં પહેર યા સૈયેદેના અબદુલ કાદેર.

કસીદા.

મેરે દરદે દીલકી દવા ગૌસે આઝમ, કરે કોન તેરે સીવા ગૌસે આઝમ,
રકમકર બરાયે ખુદા ગૌસે આઝમ, બહકકે શરીફલવરા ગૌસે આઝમ.
તુ આકાહે મેં ખાદીમ હું તેરા, કીધર જાઉં તેરે સીવા ગૌસે આઝમ,
અગર ચાહે બેપરદા સખકો દીખાદે, જમાલે ખુદા બરમલા ગૌસે આઝમ,
જમાનેમેં આસાંહે સો મુશકીલ ઉસકી, કહા જીસને યકબાર યા ગૌસે આઝમ.
મદદગારકા નામ મેંને જો પુછા, તો હંસકર ખીઝરને કહા ગૌસે આઝમ,
દમે જાંકની મેરી મુશકીલ કર આસાં, સીરહાનેપે તશરીફ લા ગૌસે આઝમ.
હુઠાતાહે સારી ખુદાઈકી નેઅમત, મુઝે કુછ ન અબશેગા ક્યા ગૌસે આઝમ,
ગદા તેરે દરકા શહીદે હુજાં હે, ઉસે કેદે ગમસે છુડા ગૌસે આઝમ.

ગઝલ.

દીખાઓ એક નઝર જલવા મોહનુદ્દીન અનમેરી,
મેં એક મુદ્દતસે હું શયદા મોહનુદ્દીન અનમેરી.
તેરે અલતાફસે ખાજા ઉસે ખોદે ક્યામત ક્યા,
જો ખાદીમ હો તેરે દરકા મોહનુદ્દીન અનમેરી.
તેરે દરબારમેં હાજર હું સખ બંદાહી રેહજાવે,
તાઅનજુબ હે મેરે મવલા મોહનુદ્દીન અનમેરી.
યગાનોસે ગરઝ હે ઝોર બેગાનોસે ન કુછ મતલબ..

તુમહારા હું મેં મતવાલા મોઘનુદ્દીન અજમેરી,
દરે દોલતપે ઇસ મહકુએ આસીકો બહોત જલદી.
બુલા લીજે ખુદારા યા મોઘનુદ્દીન અજમેરી.

કસીદા.

તાઅતકે ભરોસે ન દખ્ખાદતકે ભરોસે.
હમ જીતેહે હજરતકી શકાઅતકે ભરોસે.
મહશરમેં ન શરમીદાકર અયરહમતે આલમ,
ક્યા ક્યા કીયે હેં હમ તેરી રહમતકે ભરોસે.
ખાસાને ખુદા સયરે જીનાં તુમકો મુખ્ખારક,
આસીબી પહોંચ જાઈગે હજરતકે ભરોસે.
હજરતકી હીમાયતકે ગુનાહગારહેં મુશતાક,
જાહેદકો મુખ્ખારક હો રીયાઝતકે ભરોસે.
હરચંદ કે ખેડા દગદગા હે હશ્રકે દીનકા,
હમ આલે નખીકી હેં હીમાયતકે ભરોસે,
એકખ્ખાર મદીનેમેં ખુલાસેંગે શહે દીં.
નાજાં હું બહોત અપનીમેં ગુરખતકે ભરોસે.
ક્યું દસ્તગીર અખ તાલીમે હકખાતુ ખમાહે,
મવલાકી તલખ છોડ ન જન્નતકે ભરોસે.

કરામાતે હજરત પીર દસ્તગીર મોલાના સૈયદ
અખ્ખુલ કાદેર જલ્લાની કદ.

રિવાયત હે, કે એક રોજ સુલતાનુલ અવલીયા, સૈયેદુલ અતકીયા
મોહ્યોદ્દીન અખ્ખુલ કાદેર જલ્લાની કુત્બે રખ્યાની, ખાજરમેં તશરીફ

કીયે જાતેયે, રાહમાં દેખા, કે દો શખ્સ એક મોહંમદી, દુસરા નસરાની,
 મુખાહેસા બાહમી કરતેયે. મોહંમદીને કહા, કે હમારે પયગંબર ખાતેમુબ
 મુરસલીન, અફઝલુન નખીઇન, શરીફલ મુજનખીન, મહબુબે રખખીલ આલ-
 મીન હેં, જીનકી શાનમાં એજદે મન્નાન, લવલાક લમા ખલકતુલ
 અફલાક, સાદીર ફરમાયા. ઓર પુરાકે બર્ક રફતાર બશમે મેઅરાજ બે-
 જકર અપને પાસ ખુલાયા, બક્ષાસેલે કાખા કવસેન બે વિસાતતે ગયરી
 કલામ ફરમાયા, ઓર તાજે શફાઅત ફરકે અકદસપર રખકર મુકામે મહ-
 મુદ અતા કીયા. ઇસાઇ બોલા, હમારા ઇસા મસીહ બડે રત્નેકા થા, બધ-
 મદાદે રહુલ કુદુસ બેપીદર પયદા હુવા, ઓર દો બરસકી ઉમરમાં અપની
 રીસાલત, ઓર વાલીદાકી અસમતપર ગવાહી દી. ઓર મદીકે જાનવર
 બનાકર રહ પુક દી. વોહ જીંદા હોકર ઉડગયે, સેંકડો અંધે ઓર જી-
 નગી અછછે કીયે, ઓર એક બડા મોઅજીઝ હજરત મસીહકા ચેહ થા,
 કે મુરદોંકો કુમ બેઇજનીલાહ કેહકર જીંદા કીયા, ગરઝ અયસી ગુફતગુ
 શીમાબયેન ફરીકેન વાકે હુઈ, ઇસાઇ બારબાર તકરાર કરતાથા, ઓર મો-
 અજીઝ મુરદોંકે જીંદા હોનેકા ઇઝહાર કરતાથા. ઓર કેહતાથા, તુમહારે
 નખીયે આખરીજ જમાનતે કીતને મુરદે જીંદા કીયે, મુસલમાન સાહેબે
 ઇમાનકો યે તાઅદાદ યાદ નથી, ખામોશ હુવા, જનાબ હજરત ગૌસ
 મુખાતીબ બતરફે નસરાની હુયે, ઓર ફરમાયા. અય ઇસાઇ તરસાઇ,
 જીસકદર તાઅરીફ જનાબ મસીહકી કરતા હે, સબ હક ઓર બજા હે.
 હજરત મસીહ મુરદેકો “કુમ બેઇજનીલાહ” કેહકર જીંદા કરતેયે. ઓર
 ઉમ્મતે મોહંમદીમાં અકસર અદના અદના આદમીકો ખુદાને યે મરતબા
 દીયા હે, કે “કુમ બેઇજનીલાહ” કેહકર મુરદેકો જીંદા કીયાહે. ઇસાઇને
 કહા, ચેહ ખાત કાખીલે તસલીમ નહીં, અગર મેં યે અમર બચશમે ખુદ
 દેખું, તો લારેબ મજહબે ઇસવીકો છોડકર દીને મોહંમદી ઇખત્યાર કરું.
 પસ હજરત ઉસ ઇસાઇકો હમરાહ લેકર ગોરસ્તાનમાં ગયે, ઓર એક કબ-
 રપર ખડેહોકર, ખુદાસે ઇલતીબ કરકે “કુમ બેઇજનીલાહ, કેહને
 લગે, પસ વોહ મુરદા અજ સરે નો જીંદા હોકર કબરસે બાહર નીકલ

આયા, ઓર કલમયે તૈયજ જળાનપર લાયા, પસ વોહ નસરાની યે માજરા
દેખકર કાયેલ હુવા. મજહબે ઇસવીકો છોડકર દીને મોહમદી ઇખત્યાર કીયા.

કસીદા.

મરહુમા ક્યા ગૌસે આઝમ પીર હે--સજ વલી અલ્લાહકા વોહ મીર હે.
હે નવાસે વોહ રસુલુલ્લાહકે--સચ કહો તુમ કીસકી યે તૌકીર હે.
જીસને ખેચાયા વોહી આશીક હુવા--ક્યા મોહૈયોદીનકી તસવીર હે,
મારતેહી મુરદે જીંદા હોગયે--ઉનકી ઠોકરમેં અજગ તાસીર હે.
કીમયાસે કોન રખતા હે ગરજ--ખાક હસ દરકી મીલે અકસીર હે,
કાશીરૌંકા કુફ ગારત હોગયા--ચમકી જગ મહયુખકી શમશીર હે.
યુગજ જે દીલમેં રખા મહયુખસે--વોહ બડા મરદુદ ઓર ખેપીર હે,
દુર હું અફસોસ અપને પીરસે--આહરે ઉલટી મેરી તકદીર હે.
ખોદ ક્યા હે દોસ્ત તુનકો હશ્રકા--પીર તેરે ગૌજે આઝમ પીર હે.

રિવાયત-હે, કે એક ઓર મોહજોર હજરતકે દૌલતસરામેં
આયા, ઓર માલો મતા હુંદા લેકીન કુછ નપાયા, ઓર આંખોસે અંધા
હોગયા. તખ જનાખ હજરત ગૌસકો ખ્યાલ આયા, તો દસ્તે દુઆ બદર-
ગાહે જીલનલાલ ઉઠાકર યું અર્ઝ કીયા, કે અય હાદીયે ગુમરહાં, ઓર
દૌશની બખશે સીયાહકારાં, યે શખ્સ અગરચે ઓર હે, વાસતે ઓરીકે આયા
હે, ઓર મેરી ખાનકાહમેં હાથ ફેલાયા હે, અખ યે મુકામે શર્મ હે, કે
મેરે પાસ આવે, ઓર ખાલી હાથ જાવે.

—❖❖❖—
અશોઆર.

—❖❖❖—
નાગહાં તશરીફ લાયે ખીઝર વહાં--ઓર કહા હજરતસે અય ફ્રખે જમાં.
આજ એક અબદાલ રેહલત કરગયા--હસકી જાપર હો મુકરર દુસરા.

સુનકે યે હજરતને અજ હુકમે ખુદા—પેહલે ચસ્મે દુનદકો ખીન કરીયા.
અખશા શીર રત્યા ઉસે અખદાલકા—ખુદક દીખજાયા નખીકી આલકા.
ઘરસે દુસ્મનકો ન ફેરા નામુરાદ—વાહ કયા રોશન થી શમયે ઇતેહાદ.

કસીદા.

કયા મુખારક હે યે નામે દસ્તગીર—ખુદ અખુદ દીલ હે ગુલામે દસ્તગીર.
દુસ્મનો નારે જહન્નમસે ડરે—હશ્રમે હે એહતેમામે દસ્તગીર.
ચરખે ચારમ તકહે ઇસાકા ગુજર—અરશે આઝમ હે મુકામે દસ્તગીર.
ભેદ એક હે આશીકો માઅશુકકા—હે કલામે હક કલામે દસ્તગીર.
ઇસ ઘરાનેમેં જો હોતેહેં મુરીદ—ઉનકો આતાહે સલામે દસ્તગીર.
મોમીનો સલવાત પરહલો પારપાર—જાળ જાંપર લાઓ નામે દસ્તગીર.
પાક હોતા ગર દહન તસનીમસે—ફાતેહા પરહતા ખનામે દસ્તગીર.
ફરશીયાં તાબે મોહૈયોદદીનકે હેં—અર્શ પરહે ઇતેઝામે દસ્તગીર.
જાં શીદા હોવે શહે જીલાન પર—દીલસે હાઝીર હે ગુલામે દસ્તગીર.

કરામાતે હજરત ખાજા મોઇનુદ્દીન ચીશતી રહ.

નકલ હે, કે એક ઝંઝા હુઝુરકી ખીદમતમેં આકર અઝી કરને લગી,
કે અય યાવરે બેકસાં વાયે ખાજયે ખાજેગાં, આપ અતાયે રસુલે મકબુલ અ
રહક હેં. આપકે દરસે કોઈ સાયેલ ખાલી નહીં શીરા, મેંબી ગુલે મકસુદસે
પુર દામાન હોકે જાઉં તો કયા બધદ હે.

ગઝલ.

અહમદે મુરસલકે પ્યારે લે ખખર—મુરજો જોહરાકે સીતારે લે ખખર.
યા મોહૈયોદદીન શાહે અવલીયા—અય મેરે હકકે દુલારે લે ખખર.

શરણતે દીધાર તેરા ચાહીયે--સાકીયે કૌસરકે પ્યારે લે ખખર.
અય મેરે ફરીયાદરસ મુશકીલકુશા--દરપે તેરે આ પુકારે લે ખખર.
નાતવાં મહમુદશાહ બાસદ નીયાજ--હરધડી તુજકો પુકારે લે ખખર.

હજરતને ફરમાયા, અપના માજરા બ્યાનકર. ઉસને અર્જ કીયા, યા
હજરત, મુજ ગરીબ બેકસકા એક પીસરથા, જે કુછ કમાતાથા હમારી ઉસ
પર ગુજરથી, વોહ શબ્દો ફેલ હોગયા, અફસોસ ઉસને હમકો કમાકર ખી-
લાયા, આજ ઉસકે લીયે સામાને તજહીજ વ તકરીનબી મોયરસર નહીં. ઉસ
કી ફરયાદ સુનકર દરીયાયે શફકત જેશજન હુવા, ઝોર ધરશાદ ફરમાયા,
કે અય ઝખફા તુ ઇતિની શીકર નકર, ખુદા કરીમ વ રહીમ હે, શીર અપને ખુ
દદામકો ફરમાયા, કે સામાને તજહીજે તકરીન મોહૈયા કરકે હમકો ખખર દો-
આપકી તશરીફ આવરીકી ખખર સુનકર, ખલકુલ્લાકા ઇસકદર ઇઝદેહામ હ
વા, કે સીનેસે સીના મીલ રહાયા, નાગાહ ઉસ ઝખફાપર હુજુરકી નઝર પડી,
દેખાકે રોનીહે, આપને મુખાતીબ હોકર ફરમાયા

અશઆર.

ખુડીયા ન ફીક કર કે નીજેહબ્યાં કરીમ હે,
વોહ જાનતા હે હાલ દીલોંકા અલીમ હે.
મત ફીક કર કે રહમ કરેગા વોહ કીયીયા,
કયું કરકે જાત ઉસકી ગઝુર રહીમ હે,
હે ઉસકે ફઝલહીસે. મુરાદે દીલી હુસુલ,
કરદે નીહાલ દમમેં વોહ અયસા કરીમ હે,

અન્નગરઝ આપ જનાજેપર તશરીફ લેગયે, ઝોર સીરહાને, ઇસતાદ
હોકર ફરમાયા, કુમ બેઘજનીલાહ, પસ ઉસીદમ-વોહ જવાન જન્મ હોગયા,
ઝખફા યે હાલ દેખકર કદમોંપર ગીર પડી, ઝોર હર ખુને મુસે શુક બખ
લાઇ, ઝોર યે કેહને લગી.

કસીદા.

કયા બયાં હોવે સના ખાજ મોઘનુદીનકી,
 હે દીલા શાને ઉલા ખાજ મોઘનુદીનકી.
 વોહ બજ આસે નખી લારેબ અવલાદે અલી,
 મીલક હે ખુદે ઉલા ખાજ મોઘનુદીનકી.
 ગુલીસ્તાને માઅરેફતમેં ખુલખુલાંને ખુશ નવા,
 કરતે હેં મદહો સના ખાજ મોઘનુદીનકી.
 કયું ન કુરખાંજનોદીલ ઉનપરકરમેં રોજે શખ,
 બા ગઘ મુજકો અદા ખાજ મોઘનુદીનકી.
 હે જખાં જરી મેરી હરવક્ત જકરે પાકમેં,
 યાદ હે દીલમેં સદા ખાજ મોઘનુદીનકી.
 અય સખા બહરે ખુદા બહરે ખુદા બહરે ખુદા,
 કુછ ખખર મુજકો સુના ખાજ મોઘનુદીનકી.
 હે દીલે ખાકાનમેં રોજે અજલસે મોમીનો,
 ગૌસકી ઉલ્લખત દીલા ખાજ મોઘનુદીનકી.

રિવાયત—હે, કે બગદાદકી રાહમેં આપકો એક ખુતખાના નઝર આયા, આપને વહાંકે લોગોકો રાહ હકપર લાનેકો ગરઝસે એક દરખતકે નીચે કયામ ફરમાયા, ઓર આપને આપને ખાદીમ ફખરદીનસે કહા, કે ઉસ આ નસાકદેસે આગ લા, જખ વોહ વહાં ગયા, ઓર કુછ આદમી જમા પાયે, વોહ સખ સખત જખાનીસે પેશ આયે, ઓર કહા અગર ફલાહ દરકાર હે, અલાજ, વર ન મુખતીલાયે રંજો અલમ હોગા, વોહ વાપસ આયા, ઓર સખ હાલ હુજુરસે કહા, આપકો કમાલ ગુરસા આયા, શીર આપ ખુદ તશરીફ લેગયે, વોહ લોગ હુજુરકા જલાલે વીલાયત દેખકર શશદર હુયે, આપને ઉનસે ફરમાયા.

કસીદા.

સમજેહો તુમ ખુદા જીસે હરગીજ ખુદા નહીં,
પહેછાના તુમને હાથ ખુદાકો જરા નહીં.
નાદનો સોચતે નહીં તુમ અપને દીલમેં જે,
વોહ હે ખુદા કે જાતકો જીસકી ફના નહીં.
જો આગ પાનીસે અલી હોજાયે મુનઅદમ,
ઉસકો ખુદા ખતાતે હો તુમકો હયા નહીં.
દોજખકી હે જે રાહ ખચો ઇસસે જાહેલો,
કેહના ન હશ્રમેં કે કીસીને કેહા નહીં.
કીસ ખુશ ખયાનીસે ઉન્હેં સમજાયા આપને,
સરવર મેં કયા કહું કે મેરા હોસલા નહીં,

જીસ વક્ત જે કલામ હજરતકા ઉન લોગોંને સુના, તો જે કલામ સુન
કર કેહને લગે, કે હમ ઇસ આતશકો ખુદા જાનતે હેં, આપને ઉનકે સર
દારસે ફરમાયા, કે તુમ લોગ ખડી ગલતીપર હેં, કે આગકો ખુદા સમજતેહો,
જે જે ખુન્યાદ હે, થોડે પાનીસે માઅદમ હોજતીહે, અછછા તુમ લોગ ઇસકો
માઅખુદ સમજતે હો, તો હમારે સામને ઇસમેં હાથ યા પાજી ડાલો,
અગર ઝરર નપેહોંચાયે, તો ખેશક ઇખાદતકે લાયેકહે. જે સુનકર વોહ સરદાર કે
હને લગા, કે હજરત, આગકી ખાસીયત તો જલાનેકી હોતી હે. ઇસકી અસ
લીયતમેં જે ખાત હે, કે જો ચીજ ઇસમેં ડાલો જલાદેગી, ઓર અગર આ
પ સચ્ચે ખુદાકે જાનનેવાલે હેં, તો ઇસમેં ઉતરેં, હમલી દેખતે હેં, કે કયું
કર ઝરરજન પહોંચાયે, ચુનાંચે એક લડકા દેહસાલા ઉસ વક્ત મૌખુદ શા,
આપને ઊસકા હાથ પકડકે જે કહો, “કુલના યા નસરુની અરદન વ સલામુન
અલા ઇબ્રાહીમ” જે કેહકર ઉસ આતશકદેમેં દાખીલ હોગયે, જે હાલ આતશ
પરસ્ત દેખકર હયરાન હુયે, ખાદ થોડી દેરકે આપ ખાહેર નીકલે, હુમ્મરસે
તો કીસીને કુછ નકહા, મગર ઉસ લડકેસે દરયાફત કીયા, કયા હાલ ગુજરા-
તખ વોહ કેહને લગા.

અશીઆર.

અજીબ તરેહકા ગુલઝર આગમેં પાયા.
કહાંકા દેખનાં મુનનેમેં જો નહીં આયા.
વોહ દેખા મેંને તમાશા યહાં. સુખહાનશા.
નમુના કુદરને ખાલેકકા બસ નઝર આયા.

જીસ વક્ત યે કલામ લડકેસે સુના, ફૈરન વોહ અપને દીને ખાતેલ
સે શીરે, ઝોર કલેમા પરહકર મુસલમાન હુયે, ઝોર કદમોંપર સર રખકર
અરઝ કરને લગે.

મહબુબે રખે જુલમનન ખાજ મોઘનુદીન હેં,
મીરે જમીં શાહે જમન ખાજ મોઘનુદીન હેં.
વોહ બેકસોંકે પેશવા ઝોર ગુમરાહોંકે રાહનુમા,
બસ દાદ્યે રંજે મેહન ખાજ મોઘનુદીન હેં,
પુરજે વીઝાયતકે કમર દરીયાયે ઇરફાંકે ગૌહર,
નખલે રીયાકે પંજતન ખાજ મોઘનુદીન હેં,
પુછા કીસીને ખાગમેં ઇરફાંકા ગુલ કોન હેં,
બોલે યે મુરગાંને ચમન ખાજ મોઘનુદીન હેં,
તુરે ઝીયા ચક્ષમે ફલક મરગુબે ગીલમાનો મલક,
મુખતારે કુલ ખાગે અદન ખાજ મોઘનુદીન હેં,
યે જો હું રૂખપર શીફતા તો વોહ હેં ગેસુપર શીફ,
મતલુબે શેખો અરહમન ખાજ મોઘનુદીન હેં,
સરદારે હર પીરો જવાં દીને નખીકે પેહલવાં,
બેશક દુરે જુલમત શીકન ખાજ મોઘનુદીન હેં.
ખાકાં સીફત હો કયા બયાં ખાગે જહાંમેં બેગુમાં,
ગુલસે ફુજું નાનુક બદન ખાજ મોઘનુદીન હેં.

કસીદા.

પરદા ઉઠાદો ઓ કમલીવાલે--સુરત ખતાદો ઓ કમલી વાલે,
કુદરતકા ગુંથા હોગા શીગૃહતા--તુમ મુસકુરાદો ઓ કમલી વાલે.
આવારા હેં હમ ધરકે ન દરકે--કુચેમેં જાદો ઓ કમલી વાલે.
કેહતે હેં સાહેબ શીરી સુખનહો--કુછ લખ હીક્ષાદો ઓ કમલીવાલે.
સોતોંસે ગર તુમ મીલતે નહીંહો--હમકો જગાદો ઓ કમલીવાલે.
જગોંસે ગર તુમ મીલતે નહીં હો--હમકો સુલાદો ઓ કમલીવાલે.
કાયમ રહો તુમ દોનોં જહાંમેં--હમકો છુપાદો ઓ કમલીવાલે.
ઉરયાં હે આસી ઉસ દરકા પરદા--હમકો ઉરહાદો ઓ કમલીવાલે.
દીલ બેકસોંકા દરદો હુવા હે--ઉસકી દવા દો ઓ કમલીવાલે.
દશકે ખુદાકી દીલમેં હમારે--શમચે લગાદો ઓ કમલીવાલે.
ખાનગ હુચે હો ખંદા કીચે હો--સુરત ખતાદો ઓ કમલીવાલે.

કસીદા.

તુમ હખીએ કીક્ષીયા હો વાહવાહ--તુમ શહે હર દોસરા હો વાહવાહ.
તુમહી મહમુએ ખુદા હો વાહવાહ--કબ ખુદાસે તુમ જુદા હો વાહવાહ.
નામ પ્યારા હે મોહમ્મદ આપકા--મરહુમા સલ્વે અલ્લા હો વાહવાહ.
આપકા આશીક ખુદાચે પાક હે--આપલી ઉસપર શીદા હો વાહવાહ.
યા મોહમ્મદ અહમદો મહમુદ તુમ--મુસતફા હો મુજતબા હો વાહવાહ.
ખારકલ્લા યા નખીઅલ્લાહ તુમ--બેકસોંકે રાહતુમા હો વાહવાહ.
હે અહદ અહમદમેં પરદા મીમકા--સચ હે તુમ નામે ખુદા હો વાહવાહ.
હો ખુદાકી શાનસે આગાહ તુમ--કયુંકે તુમ શાને ખુદા હો વાહવાહ.
આજતક અયસા કસીદા અય હરીફ--કોઝને શાયદ લીખખાહો વાહવાહ.

કસીદા.

હરે અહમદકે સીવા કબ હે ઠીકાના અપના,
 વોહી દેહલીજે મુખારક હે સીરહાના અપના.
 શમયે વહ્દતસે મેરે દીલકો મુનબ્બર કીજે,
 તાકે સમજું મેં બીગાનોંકો યગાના અપના.
 વકતે આખીરમેં કયામતમેં ખુદારા હજરત,
 બદલે યાસીનકે કલેમા પરહાના અપના.
 કબ્રમે આયેં જો પુરસીશકો નકીરો મુનકર,
 નામે અતહર મુઝે શીલફાર સીખાના અપના.
 આપકી યાદમેં મશગુલ દોહર સાઅત દીલ,
 તાકે હર વળસે સીખું મેં ભુલાના અપના.
 હથકે દીન ચે ગુનાહગારકીબી યાદ રહે,
 જબકે બખશીશકે લીયે હોવેગા આના અપના,
 હુસ્ને દીદારકે કાબીલ નહીં આંખેં અપની,
 પ્રમકો કુરઆંકી કસમ રખ ન ફીરાના અપના.
 દીલકે આઘતમેં દેખું મેં જમાલે વાલા,
 મેરે સીનેપે કબી હાથ ફીરાના અપના.
 હાલ રૌશન હે અફખકા બજનાબે કુદસી,
 કીસલીયે અર્ઝ કરું સરસે ફસાના આપના.

કસીદા.

તુરે પાકે મુસતફા જબ આગયા કંદીલમેં,
 તુરકી કંદીલથી ઓર તુર યા કંદીલમેં.
 પાકે તુરે લખખજલમેં શાકસે જલવા લીયા,

નુરે જલવા લેરહાયા બાબુદા કંદીલમે.
 વોહ થી કંદીલ યા થા કુખખયે નુરે ધલાહ,
 નુરે અહદ નુરે અહમદ એકબ કંદીલમે.
 તાલીબો મતલુબ થે કંદીલમે ખીલવત ગુજ.
 હલ્લે ઉકદા દોજહાંકા હોગયા કંદીલમે.
 ખુદ નુમાઇકા તકાઝા નુરકો અજ ખુદ હુવા
 શોકસે આકર ઉઠાયે મુસતફા કંદીલમે.
 કમ બરસ ગુજરે નઝઝારે નુરકે હોતે રહે.
 રાજે અજલી રાજે અખદી ભરગયા કંદીલમે.
 કયું નહો કુરખાન બને મુઝતરીબ કંદીલપર,
 જખકે ફખરે અંખીયાકા ધર બના કંદીલમે.

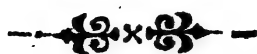
ગઝલ.

હો દુરદ આપયે મેઅરાજકે બનેવાલે.
 આનકી આનમે શીર લોટકે આનેવાલે.
 મુઝ ગુનેહગારકી હે શરમો હયા તેરે હાય,
 મેરે મવલા મેરી બીગડી કે બનાને વાલે.
 જો તલબ મેને કીયા મુજકો ધનાયતસે દીયા,
 તેરે કુરખાન મેરે નાજ ઉઠાને વાલે.
 ફીકસે રંજસે આશતસે બલાસે ગમસે.
 આપ હું ઉમ્મતે આસીકે બચાને વાલે.
 વાહરે બતે મુકદ્દસકે હે ફખે ધસા,
 હું ગુલામ આપકે મુરદાંકે જીલાને વાલે.
 ઇશક મવલાકા કાફીકો ધનાયત કીજયે,
 ખલકકો રાહ હીદાયતકી દીખાને વાલે.

કસીદા.

મેં અરાજકી શય બન હનકે ચલા વોહ અહમદ પ્યારા ખુબ બના,
 છથીલ પુકારા સલ્લે અલા રહમાંકા દુલારા ખુબ બના.
 દો રૂયા ખડેયે હુરો મલક સફ બસ્તા નઝર બારાંને ફલક,
 ફેહતેયે ચે આપસમે ખુશહો દીલદારે ખુદારા ખુબ બના.
 ચે જીતને નખી ઝોર પયગંબર આદમસે ઇસા તક લેકર,
 જીસ જીસને નઝરકી ઉસકી તરફ ઉસઉસને પુકારા ખુબ બના.
 ચે ઉસકે જલુમે રહે અમીં ઝોર ખેલે મલાયેક પેશો પર્સી,
 કીસ શાનસે પહોંચા અરશે બરી વોહ શાહે ખુદારા ખુબ બના.
 કૌસેનસે જબ વોહ આગે બરહા ઝોર કુફલ ફરે અદનાકા ખુલા,
 પરદેકો ઉઠાકર હકને કહા મહબુબ હમારા ખુબ બના.
 મવલાસે બનાયા વોહ બંદા બંદેસે બનાયા વોહ મવલા,
 એકબાર બનાયા વોહ હામેદ મહમુદ દુપારા ખુબ બના.
 વહાં શબકો હુમથી જો બાતેં યાં દીનકો સુની વોહ સબ બાતેં,
 સાલેકને જબાંસે કુછ ન કહા મજબુબ પુકારા ખુબ બના.
 વહાં શોર અલસ્ત બલાકા થા યાં દોર અલસ્ત મવલાકા થા,
 કસરતમે અયાંકી રમજે નીહાં વહદતકા ઇશારા ખુબ બના.
 કયા તંગીએ શબકા હોવે બયાં થી હાલતે જર વ મદકી અયાં,
 તારેસે બના ખુરશેદ વલે ખુરશેદસે તારા ખુબ બના.
 અહમદકો અહદસે જબકે મીલા તૌહીદકી ખીલઅત હરમે દીલા,
 શાને અલ્લાહકા ભેદ ખુલા કુદરતકા સંવારા ખુબ બના.
 ચે એકહે ખુલખુલ ઉસ ગુલકા મકસુદ હે વોહ જુજ વ કુલકા,
 ગુલબરે દોઆલમમે સાકી વોહ રશકે હજારા ખુબ બના.

કસીદા.

એક રમ્મ મુઝે અળ યાદ ને આઘ કયા હે નવાદર દુલોંકી,
 કરતા હું રકમ અળ નોકે કલમ ખુશખુયે મોઅંબર દુલોંકી.
 ગુલશનમેં અળખ એક તરહેસે ગુલે ખુબાસ ને આઘ દુલોંકી,
 ગુજરા હે કોઇ શાયદ ગુલર ખુ ધસમેં સમાઘ દુલોંકી.
 ઉસ ગુલકે દહનસે આને લગી દુલોંકી મહક સુખદાનદા,
 હકતઆલાને તા અંશ તલક ખુબાસ રચાઘ દુલોંકી.
 વોહ તુરે ખુદા ગુલ તુરે મોહંમદ રખતેયે જીસ જાયે કદમ,
 ઉસ જાયકે તઈબી બારે ખુદાને જાયે ખનાઘ દુલોંકી.
 જીસ રાહસે ગુજરકર જતેયે વોહ શાફયે મેહશર હર દોસરા,
 દીન તીલ તલક ખુ આતીથી જીં મુશ્ક નુમાઘ દુલોંકી,
 જળ એહરયે મુબારકપર ને પસીના હજરતકે આ જતાયા,
 ઉસ તુરકે કતરોંસે ને હુધહે જગમેં રસાઘ દુલોંકી.
 હમ કયું ન દુરદેં પરહતે રહેં ઉસ નામકે ઉપર સુખહો મસા,
 ધસવાસ્તે હરએક શખ્સ કે તઈં ખુ ખુશ નઝરઆઘ દુલોંકી,
 પધદાધશ ગુલકી પુછીયે તો હે તુરે મોહંમદસે સારી,
 મરકદકે ઉપર હરએકને ને અળ શાખ લગાઘ દુલોંકી.
 યે દુલ તુરાની ખુશ રહાની જીસસે હમેશા હે તોહફા,
 ને તરફે રસુલે પાકસે હે તોસીફ સુનાઘ દુલોંકી.

કસીદા.

યા મુસતફા તુમ્હી હો શાનોમેં શાનવાલે,
 શરમીદા તેરે આગે સખ આન ખાનવાલે.

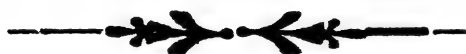
જખસે હુયે જમીંપે તુમ જલવા ફરમા સાહેબ,
 ગુમ હોગયે વેહ અગલે નામે નિશાન વાલે.
 યા શાહ જલ્દ ધનકે ખુલવાયે મદીનેમે,
 કુરખાન હું ચે તુમપે હીંદુસ્તાન વાલે.
 તેરી સનામેં સખ હેં ગુલખુદી ઝોર શજર તક,
 તહતુસ સરાસે લેકે સખ આસમાન વાલે.
 મહશરકે દીન કહેંજે સખ આપસે નખી યું,
 લીલાહ લખ હીલાદે શીરીં જખાન વાલે.
 જખમી કીયાહે ઉસકે જરાકે નઝરસે દેખા,
 કુરખાન હું મેં તેરે તીરે કમાન વાલે.
 કખ શાનમે કીસીકે નાજલ હુવાહે કાઝી,
 પેગંબરાંમેં તુમહેં સાહેબ કુરખાન વાલે.

કસીદા.

મહબુબે ખુદાતક મુઝે પહેંચાકે તો દેખો,
 ઉસ વક્ત તમાશે દીલે શયદાકે તો દેખો.
 કીસ રક્કસે દીખલાઉંગા બેતાખીયે દીલકે,
 દરખારે નખીમેં મુઝે પહેંચાકે તો દેખો.
 કુછ રંગ હે ઝોરહી સીફતે ઉશશાકે નખીકા,
 અય શરએ પરસ્તો જરા યહાં આકે તો દેખો.
 જુબીશ હો અબી અશકો એક આહ કહં ગર,
 કુછ જકરે નખીસે મુઝે બેહકાકે તો દેખો.
 હુરાંને બેહીસ્તીકી મીઝા હોવેગી કંગી,

વોહ જસુયે પુર પેચકો બીખરાકે તો દેખો.
 યાદ આતેહે હજરત તો ફડકતે હેં દીલો જાં,
 મંજુર હે ગર દેખના ફડકાકે તો દેખો,
 મછલીકી તરેહ પાકપે તડપુંગા જગર થામ.
 અય જાકેર તોસીફે નખી આકે તો દેખો.
 જો મુનકરે મીલાદે રસુલે અરબી હેં,
 માને યા ન માને ઉન્હેં સમજાકે તો દેખો.
 બખશીશકા વસીલા અગર હોવે જો મકબુલ,
 મદદાહે શહે પાકકે કેહલાકે તો દેખો.
 આતાહો મદીનેકો વોહ ચલતા હુવા સરસે,
 ખીદમત કોઇ હજરત ઇસે ફરમાકે તો દેખો.
 હાઝીર તુ રહાકર મેરે દરબારમેં કાબીલ,
 આપ ઇતના જબાંસે ઇસે ફરમાકે તો દેખો.

કસીદા.

યા રખ ચે બંદા જે સરો સામાન રેહ નજાયે.
 દીલમેં મદીને જાનેકા અરમાન રેહ નજાયે.
 રોજે જઝા હુજુર કહેંગે ખુદાસે ચેહ,
 બખશીશસે આજ કોઇ મુસલમાન રેહ નજાયે.
 યસરખકો ચલ રહે હેં બખરદાર દેખના,
 અબ આરઝુ કોઇ દીલે નાદાન રેહ નજાયે.
 મેહશરમેં કહે રહે હેં ખુદાસે રસુલે પાક,
 મહરમે અકુ કોઇ મુસલમાન રેહ નજાયે.

કૌસરપે હે રસુલે ખુદાકો યે ઇઝતેરાખ,
 ખ્યાસા કહીં કોઈ મેરા મેહમાન રેહ નબાયે.
 યા રખ મદદ કે કરદ જીયારતકા હે મેરા,
 બંદા યેહ જાદે રાહસે હયરાન રેહ નબાયે.
 હું ઇઝતેરાખે શોકે મદીનાસે જાં બલખ,
 અય મોત સખકર કે યેહ અરમાન રેહ નબાયે.
 રોઝેપે આપકે દીલે મુઝતર જો પહોંચે તો,
 અરકાન હોં સખ અદા કોઈ તુકસાન રેહ નબાયે.
 અફસોસ પર હો લુટકો કરમકી નઝર શહા,
 ઉલફતમેં આપકી યે પરેશાન રેહ નબાયે.

કસીદા.

નહીં હે કુછ હમકો ખોદે મેહશર, મોહંમદી હું મોહંમદી હું,
 યુનાહ લાખોંદી લેયલા પર, મોહંમદી હું મોહંમદી હું.
 અગરયે હું મેં યુનાહકા પુતલા, તુફેલે હજરત યેહે બરોસા,
 રહુંગા મેહશરમેં સખસે બરહકર, મોહંમદી હું મોહંમદી હું,
 મેં જૌસે આઝમકા નકશેપા હું, અલીકે દરવાજેકા ગદા હું,
 મેરે હું આકા શરીયે મેહશર, મોહંમદી હું મોહંમદી હું.
 મેં અયસા હું આશીકે પયંબર, વશતકે બાદબી ચટકકર,
 કહેગા મદફનકા મેરે પથર, મોહંમદી હું મોહંમદી હું.
 નહીં હે પુરશીશકા કબ્રમેં ડર, સતાઈંગે કયા શીરીસ્તે આકર.
 મેં લેયલુંગા કફનપે લીખકર, મોહંમદી હું મોહંમદી હું.
 જો હકમેં કબ્રસે ઉઠુંગા, તો નાજ કરતા હુવા ચલુંગા,

ખેહીસ્ત લેખયેગી મનાકર, મોહંમદી હું મોહંમદી હું.
 મેંહું ગદાયે શરીયે આલમ, નહીં હે કુછ ભુક પ્યાસકા ગમ,
 પીઝિંગા મેહશરમેં આખે કૌસર, મોહંમદી હું મોહંમદી હું.
 ન ગર્મ હોં આફતાખે મેહશર, ડરા ન મુજકો ચમક ચમક કર,
 મેરા અદખ કર મેરા અદખ કર, મોહંમદી હું મોહંમદી હું.
 ખુદાને ચાહા તો પુલકે ઉપર, યે કેહતાં જાઉંગા પુલકે ઉપર,
 સીરાત મત દેખ ખેર ઓર શર, મોહંમદી હું મોહંમદી હું.
 કહેંગે સખ નફસી રોજે મેહશર, ઓર ઉમ્મતી પાસ મેરે પયંબર,
 યે હોગા મકબુલકી જ્યાંપર, મોહંમદી હું મોહંમદી હું.

ગઝલ.

દમ બદમ અર્શસે આતી હે સદા આનકી રાત,
 દેખો વોહ આતે હેં મહબુબે ખુદા આનકી રાત,
 આકે જામ્બલ લગે કેહને કે ચલીયે હનરત,
 આપકે દીદકા રાયદા હે ખુદા આનકી રાત.
 સખ નખી કેહને લગે અપની ઝુકાકે ગરદન,
 મીલને અલ્લાહસે ચલે શાહેદુદા આનકી રાત,
 કહા અલ્લાહને કયા ચાહીયે મેરે મહબુબ,
 મેરી સખ તુમપે ખુદાઈ હે શીદા આનકી રાત.
 હુરો ગીલમાનો મલક ઓર સબી જાનો બશર,
 દમ બદમ પરહતે હેં સખ સલ્લે અલા આનકી રાત.
 કાઝી યે વક્ત હે કયું હાથસે તુ ખોતા હે,
 હોગી મકબુલ જો તુ માંગે કુઆ આનકી રાત.

ગાઝલ.

હમારે સરવરે આલમકા રૂતબા કોઇ કયા જાને,
 ખુદાસે મીલના ચાહે તો મોહંમદકો ખુદા જાને.
 મરઝ કબ્જ જાતાહે મેરા દવાસે ધન તબીબોંકી,
 હમારે દર્દકી દારૂ મોહંમદ મુસતફા જાને.
 મોહંમદકો ખુદા જાને ખુદાકો મુસતફા જાને,
 કહે ઇસ રમઝકો કોઇ વોહ સર તનસે જુદા જાને.
 તમના હે ન જન્મતકી ન ખાલીશ હુરો ગીલમાંકી,
 તમના દીલ હમારેકી હબીબે કીખીયા જાને.
 વોહ કબ્જ પાતાહે ભેદોંકો જો કાઝી દુધમેં કુખા હે,
 ખુદાસે જાત અહમદકી અગર કોઇ જુદા જાને,

કસીદા.

દર્દ દીલકી દવા હે અલાહુ--હર મરઝકી શીફા હે અલાહુ,
 કબ્જ કીસીકો બકાહે આલમમેં--કે તરીકે ફના હે અલાહુ.
 કયા બસર કયા તુયુર કયા જન્નાત--વીર્દ હરએકકા હે અલાહુ,
 ફર્શસે લેકે તા બ અરશેબરી--સબમેં જલવાનુમા હે અલાહુ.
 બરગો અશબર ઓર ગોલો ગુંચા--સબકે લબપર બપાહે અલાહુ,
 જોકે હેં સાલેકાને રાહે ખુદા--દીલસે ઉનકે સદા હે અલાહુ.
 સરોપર દેખીયે દીલે કુમરી--જોકમેં કેહ રહા હે અલાહુ,
 આરેફોંકા હે ચેહી વીર્દ મુદામ--આશીફોંકી નીદા હે અલાહુ.
 મુશકીલેં હોગઈ તમામ આસાન--અસને દીલસે પરહા હે અલાહુ,
 લોહે મહકુઝ અરશો કુરસીપર--ખુદ કલમને લીખ્યા હે અલાહુ.
 કયું ન મકબુલ હો હરએક સુખન--વીર્દ સૈયદ તેરા હે અલાહુ,

કસીદા.

અખદુલ કાદીર જીલાની—ખલ્કમેં તુમ હો લાસાની,
 તુરે ચીરાગે રખ્યાની—ઓર હો ગૌસુસ સમદાની.
 આપ નખીકે હો દીલખંદ—ઓર અલીકે હો ફરજંદ,
 તુમસે ઝોહરા હે ખુરસંદ—ઓર હસનકે હો જાની.
 આપ ખુદાકે હો ખ્યારે—અરશે ખરીકે હો તારે,
 દેખ તુમ્હારે નઝઝારે—ચાંદકો હોવે હયરાની.
 મરતખા અયસા હકને અતા—તુમકો કીયા અય શહેવાલા,
 કોઈ વલી તુમસા ન હુવા—વાકેફે સીરરે હકકાની.
 જો જો કરામત કી ઝાહીર—દેખકે ઉસકો હર કાશીર,
 પરહ દીયા કલેમા વોહ આખીર—ફયત્રી તુમસે મુસલમાની.
 દીલસે વઝીફા સુખહો શામ—મોમીનો કીજે ગૌસકા નામ,
 મુશકીલ આસાં હો તમામ—જાવે દીલકી પરેશાની.
 દરદે યુનાહસે હું મેં મલુલ—અઝં મેરી અય આલે રસુલ,
 કીજે કરમસે અપને કુખુલ—હથમેં હો ન પશેમાની,
 મુજકો કદમ તક અપને ખુલાઓ—રોઝયે અતહર જલ્દ દીખાઓ,
 ઓર મુજવેર અપના બનાઓ—કરતા રહુંગા દરખાની.
 ખલ્ક યે સારી આપકા દમ—મારતે હેં હર વકત બહમ,
 કરના ઇસપર ફઝલો કરમ—અબ અય શાહે જીલાની.
 જો હેં જવાબી હાદી સખ—કરતે દુઆ હેં તુમસે તલબ,
 ઉનકી બર આયે હાજત અબ—કરદો મુશકીલ આસાની.
 જો કયામત કાખીલકી—જલ્દસે શહાઅત કાખીલકી,
 કરના હીમાયત કાખીલકી—અખદુલ કાદેર જીલાની.

કસીદા.

કીસ ચાંદકે ખ્યાલને હયરાં બના દીયા,
 ગાહે રસા દીયા મુઝે ગાહે હંસા દીયા.
 મહયુએ કીચીયા કે જે દેખા જમાલકો,
 હુરોંને શોર સદ્સે અલાકા મયા દીયા.
 મહયુએ કીચીયાંસે ખુદાકો જે ધરક થા,
 નામે નખીકા નામસે અપને મીલા દીયા.
 રહુલ અમીને ગોશયે અખરપે આપકે,
 કાઅખા સમઝકે અપના વહીં સર ઝુકા દીયા,
 યા રખે તેરે હખીઅકા દીદાર હો નસીબ,
 કુરકતકી આગને દીલે અનવર જસા દીયા.

કસીદા.

ખાલ પરવાલે ગયે ઉઝકર મદીને કે કરીઅ.
 મેં પહોંચતા કીસ તરેહ બે પર મદીનેકે કરીઅ,
 યા શીકરતા નાતવાં બેતોશા રાહ યુમ ફરદા અમ.
 કાશ પહોંચાદો કોઇ રાહબાર મદીને કે કરીઅ,
 આહ કીસમત ગર મેરી તાઢપર હોતી અગર.
 મેં પહોંચતા અબ તલક ઉઝકર મદીને કે કરીઅ,
 આહ વા દરદા દરેખા હસરતા વા હસરતા.

કાશ કે મેરાબી હોતા ધર મદીનેકે કરીખ,
 રૌઝયે અકદસકો બા અયેને અદખ દેખા કરે.
 દે મકાં ગર ખાલે કે અકબર મદીને કે કરીખ,
 માયનીયે જનાતુન તજરી તહતલ અનહાર હે.
 હે જો જોરે સાહેબે કૌસર મદીને કે કરીખ,
 ઉસ દીયારે જો શીઝામે કાશ હમ પાતે વતન.
 પ્રીરતે રહતે રોજો શખ અકસર મદીનેકે કરીખ,
 મેરે જીસમે નાત વાંકો બર સરે સયલે સરસ્ક.
 તુહી પહોંચા મોજે ચક્ષમે તર મદીને કે કરીખ,
 એક દમકી દમમે ગર ચાહે ખુદયે રોજગાર.
 કુદકે પહોંચે કારીયે મુઝતર મદીને કે કરીખ.

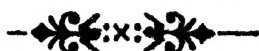

ગઝલ.

મસ્ત અલસ્ત મુજકો સાકી બના રહા હે,
 ક્યદે શરાબે ઉલજત આંખોંમે આ રહા હે.
 આંખોં મીલા મીલાકર બે ખુદ બના રહા હે,
 વોહ મસ્તે નાજ મુજકો પ્યાલા પીલા રહા હે,
 જોશો બહાર હે શીર કાલી ઘટાકે સદકે,
 જો કે શરાબે મસત શીર ગુદ ગુદ રહા હે,
 જન જનકે નુર ઉસકા દમલા હે સખે જહાંમે,
 પ્રદેમે બેઠકર વોહ જલવા દીખા રહા હે,
 હર રંગમે નીલાં હે હર શીકલમે અમાં હે,
 આંખોંમે બસ રહા હે દીલમે સમા રહા હે,
 વોહ જરો બતવાં હે બીમારે ગમ ધલાહી.
 હર સાંસ ચુટકીયોમે તનકો ઉડા રહા હે,
 ઉલ જનમે પડ ગયા હે દીલ ચાક ચાક હોકર.

જાને સે આજ કોઈ જુલોઈ જના રહા હે.
 કીસને દીખા દીયા હે યા રખજમાલ અપના,
 કયું આજ શીકવે મુસા ગશ મુઝકો આ રહા હે.
 દેદે કે રંજ રૌનક, ઇસ ઇસ્કને મીટાયા,
 આગાઝ કયા રહા યા અંજામે કયા રહા હે.

મુનાઝત.

મોમીનો હાથ ઉઠાઓ દુઆકે લીયે—અર્ઝ હકસે કરો મુદ્દઆકે લીયે,
 હાથ ઉઠાયે ખડેહેં દુઆકે લીયે—રખ તુ મકબુલ કર મુસતફાકે લીયે.
 રખી અગફરલી આયાહું દરપર તેરે—અખશવાનેકો જુરમે ખાતાકે લીયે,
 રખના કર તકબુલ હમારી દુઆ—પાને ખીખી ખૈરનીસાકે લીયે.
 કીજો આસાન સકરાત યા રખના—અહરે અસહાબ શમસુદ્દોહાકે લીયે,
 ગોર કીજો કુશાદા હમારી ખુદા—જુમલે પેગંબર ઓર અવલીયાકે લીયે.
 દીનો દુનીયામેં રખ લીજો આબર—યા ઇલાહી તુ ગૌસલવરાકે લીયે,
 સાથ કલેમેકે હો મેરી પરવાજ ફહ—શાહે હસન ઓર શાહે કરબલાકે લીયે.
 યા ઇલાહી પયે યુબક આર ઉમર—ઓર ઉસમાન અલી મુસતફાકે લીયે,
 હોવે મકબુલ સૈયદકી યે દુઆ—હજરતે અહમદે મુસતફાકે લીયે.

અહમદો લીલાહ, કે યે રીસાલા “મીલાદે રસુલ ઉર્ફ બાગે
 રસુલ”, તમામ હુવા. ખુદાવંદ કરીમ કબુલ કરે, મકબુલે રસુલ કરે, ને
 કોઈ ઇસ રીસાલેકો પરહે, ઇસ આસી પુર મઆસીકે હકયે દુઆયે એ
 કરે. હકતઆલા સબ દીનદાર ભાઈઓકો નેક તવશીક વાગે આ
 આમીન, યા રખુલ આમીન.

તમામ શુદ.

M. S. A. I. K. S.

મુસલમાન ભાઈઓને ખુશ ખબર !!

આકેબતનાં ફાયદા મારે દીની કિતાબો ખાંદો

હદીયતુલ મુસ્લેમીન-એમાં કલેમા, માજની નીયતો, અને નમાઝેની તરકીબ, રોઝત, જકાત, કુરબાની, અક્રાકા, વીગેરેનું બ્યાન, તથા દુઆઓ, ફાતેહા, ગળલો, કસીદા, વીગેરે તથા પા સીપારોની સુરતો વીગેરે છે. કાં. ૦-૫-૦

તાજકેરતુલ અખીયા-એમાં મશહુર પેગંબરો અને હજરતનાં અસહાબો, તથા ઇમામો અને ઇસલામનાં રીવાજો અને કામોનું બ્યાન, અને ગળલો વીગેરે છે. કાં. ૩. ૦-૬-૦

તોહફતુલ ખરકાત-એમાં હજરતો અરકાત અને જુદા. મકા, મદીના, તાયફ વીગેરેની જયારતો અને હજની મુસાફરીનો અલવાજ વીગેરે છે. કાં. ૪. ૦-૪-૦

જુકરશ શહાદતેન-એમાં ઇમામ હસન, અને ઇમામ હુસૈનની શહાદત, અને મરસીયા, માતમ, નૌહા, સલામ વીગેરે છે. કાં. ૩. ૦-૪-૦

તોહફતુલ મુશતાક-એમાં દુઆયે ગંજુલ અર્સ, દુરદે અકબર, તથા ખીજ દુઆઓ વીગેરે છે. કાં. ૦-૩-૦

ઉપર લખેલી કિતાબો એક કાડ લખવાથી વી. પી. થી મોકલવામાં આવશે.

મળવાનું ઠેકાણું.

**સૈયદ ખનુમીયાં ખીન સૈયદ અમીરમીયાં
કાદરીની કુંપની.**

મુ૦ ખીલીમોરા, જીલ્લો સુરત.

